

Debatten van de provincieraadszitting

15 juni 2006

OPENBARE ZITTING**MOTIE NAMENS DE MEERDERHEIDSFRACTIES OVER HET BEHOUD VAN DE HUIDIGE LEGERINFRASTRUCTUUR IN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN****De heer voorzitter**

Dames en Heren,

Er is de neerlegging van een motie waarover ik voorstel dat eerst mijnheer Liebaut, die de motie heeft gemaakt, en daarna mevrouw Van Grembergen, die gisteren een vraag had neergelegd die ik onontvankelijk verklaard heb precies omdat er gisterenavond een vergadering was, het woord zouden nemen. Mijnheer Liebaut zal over de motie spreken.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

De motie is een gevolg van de vergadering van gisterenavond. Achteraf bekeken was het spijtig dat niet de voltallige raad uitgenodigd was tot die vergadering want het was, naar mijn oordeel, toch wel bijzonder interessant en inderdaad een vergadering van Oost-Vlaams belang.

Waarover gaat het in feite?

Als gevolg van de reorganisatie van het Belgische leger en van de politiek van de huidige minister van Landsverdediging dreigt op termijn een totale overplaatsing van alle militairen en burgers in dienst van het ministerie van Landsverdediging naar andere provincies.

Op dit moment zijn er een duizendtal arbeidsplaatsen aanwezig voor het ministerie van Landsverdediging op het grondgebied van Oost-Vlaanderen.

Dat is in vier plaatsen:

- Gent uiteraard - de Leopoldskazerne;
- Destelbergen;
- Gavere-Semmerzake;
- Sint-Niklaas – de Westakkers.

Vandaar de reactie - niet alleen gisterenavond - vanwege de aanwezige provincieraadsleden die, in overleg, gedacht hebben dat het nuttig was om de actie van de gouverneur te ondersteunen met een motie van deze raad aan het adres van de minister, in de eerste plaats in functie van de arbeidsplaatsen, hier, in Oost-Vlaanderen.

Naar ons oordeel mogen deze arbeidsplaatsen niet verloren gaan. Vandaar dat wij in deze tekst aandringen voor het behoud van niet alleen deze kazernes - die bestaan, de accommodatie die aanwezig is, die beschikbaar is, we vragen niets nieuw, we vragen geen investeringen in nieuwe accommodatie – maar voor het behoud van de arbeidsplaatsen zoals op dit moment voorzien.

Een tweede argument is dat de provincie Oost-Vlaanderen de volkrijkste provincie is, op een na, binnen België. En we vermoeden dat de kans op werven van personeel voor het leger uiteraard iets hoger ligt in een meer volkrijke provincie dan in een provincie die veel minder bevolkt is.

Trouwens, 5 000 Oost-Vlamingen werken als burger of militair in het leger. Maar zoals u zult begrijpen is de overgrote meerderheid tewerkgesteld in andere provincies.

Dus omwille van het feit dat wij inderdaad zo volkrijk zijn, menen wij ook het recht te hebben op een minimum aantal arbeidsplaatsen van het leger binnen onze provincie, des te meer omdat dit het laagste aantal is van alle Belgische provincies. We staan dus helemaal onderaan het lijstje.

Dan is er een derde argument, namelijk het feit, gelukkig maar, dat er af en toe beroep moet gedaan worden op het leger om in geval van een ramp bij te springen en uitstekende diensten te bewijzen aan de bevolking.

DEBATTEN

Wij menen dat wanneer er geen legereenheden meer gekazerneerd zijn binnen onze provincie de hulpverlening in geval van rampen daardoor wel niet helemaal in het gedrang zal komen, maar dan toch minder efficiënt zal kunnen verlopen dan dit nu het geval is.

Vandaar dat wij zouden voorstellen om over de partijen heen, gesteund door de collega's van de meerderheidsfractie, maar naar ik begrepen heb ook vanwege de andere collega's die vertegenwoordigd zijn in deze raad, die motie voor te leggen aan de raad en te vragen, Mijnheer de Voorzitter, dat de tekst zou goedgekeurd worden en overgemaakt aan de betrokken minister.

Deze motie zal maar een onderdeelje zijn van een complete actie vanuit Oost-Vlaanderen om die doelstelling te bereiken, of beter gezegd om ze te behouden.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik vind dat het loyalierwijze goed is dat ik Kerste Van Grembergen het woord zou geven. Mevrouw Van Grembergen had een vraag ingediend die ik niet ontvankelijk verklaard heb verwijzend naar het forum. Vóór we stemmen over de hoogdringendheid geef ik eerst nog het woord aan mevrouw Van Grembergen. Zij heeft dat niet gevraagd, het is op mijn initiatief, dit om de dingen duidelijk te stellen.

Mevrouw Van Grembergen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik had vorige week een vraag ingediend over het beleid van de provincie op het vlak van defensie. en we hebben gisterenavond een uiteenzetting gehad waarbij ik een aantal verduidelijkingen heb gekregen op mijn vragen, maar een aantal bijkomende vragen heb.

Ik vind het jammer dat die motie nu al gebracht wordt omdat – en dan spreek ik voor mij en ik denk dat het voor vele collega's hetzelfde is – wij gisterenavond de uitleg gekregen hebben, vandaag de meesten zullen gaan werken zijn en dus die uiteenzetting niet verder hebben kunnen bestuderen.

Ik zal mij onthouden omdat ik toch een aantal tegenargumentaties heb en ik vind het spijtig dat we dat niet verder hebben kunnen uitpraten.

Wat zijn die tegenargumentaties?

Ten eerste kunnen de locaties – waarnaar in de motie verwezen wordt – nu en naar de toekomst op andere vlakken schitterend gebruikt worden. Eén locatie wordt nu gebruikt op het vlak van cultuur wat, denk ik, voor de provincie Oost-Vlaanderen een schitterende invulling is. Ook op het vlak van sport zouden er – zo heb ik gisterenavond vernomen – een aantal mogelijkheden open liggen.

Wat betreft de spreiding van de militairen, daar heb ik minder zicht op. Er is daar gisteren een uiteenzetting over gegeven en dat zal kloppen. Ik kan er mij wel in vinden dat we moeten opvolgen dat het wat gespreid ligt, wat naar de toekomst toe blijkbaar niet het geval is. Maar ik ga mij daar niet over uitspreken omdat ik het niet verder heb kunnen bestuderen.

De belangrijkste argumentatie die we gisteren gehoord hebben - en die ik het minst kan ondersteunen - is de argumentatie over de civiele bestrijding en de hulp bij rampenplanning.

Daar waar gezegd wordt dat de militairen kunnen ingeschakeld worden bij rampenplanning pleit Spirit om in geval van hulpverlening dat volledig te demilitariseren in plaats van te pleiten voor een uitbreiding, dit omdat soldaten met hun militaire opleiding en logica inschakelen in dergelijk werk niet strookt. Het is beter dat we mensen opleiden voor civiele bescherming en rampenplanning. Als we dan spreken over de tewerkstelling, stel ik voor om te pleiten dat die mensen zouden tewerkgesteld worden in de civiele bescherming, temeer de minister van Binnenlandse Zaken, mijnheer Dewaele, momenteel bezig is met de hervorming van de civiele bescherming. Ook dat moet nog neergelegd worden.

Dan zou ik het logischer vinden dat we een motie indienen om te pleiten dat daarin Oost-Vlaanderen ook erkend wordt.

Om die drie redenen zal ik mij als Spirit onthouden.
Dank u.

De heer voorzitter

Dus nu gaat het over de hoogdringendheid.

Ik maak nog een laatste ronde en ik laat dan stemmen of we die motie krachtens het reglement als hoogdringend beschouwen of niet. Nu gaat het eigenlijk over de hoogdringendheid. Ik heb aan mevrouw Van Grembergen het woord gegeven om hoffelijkheidsredenen omdat zij gisteren een initiatief had genomen.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou toch willen repliceren op wat onze collega hier juist verteld heeft. Zij had het over de locaties en verwijst in haar tussenkomst dat wij op cultureel en sportgebied gebruik kunnen maken van bepaalde installaties. Wij denken hier uiteraard in de eerste plaats aan de Leopoldskazerne.

De ruimtes die voorzien zijn voor culturele en sportieve bezigheden zijn ten andere afgebakend. Dat werd gisteren mooi getoond op de slide door middel van een rode kleur rond het grondplan. Dit is dus vervuld, zou ik zeggen.

Wat nu de hulp bij rampen betreft.

Ik heb enkele rampen meegemaakt. Ten eerste de overstromingen in Ruisbroek. Daar kon de civiele bescherming niets doen. Daar had men massaal mensen nodig. Er waren zeven werven – en ik weet zeer goed waarover ik spreek, want ik was coördinator voor al die werven – en er moesten in massa zandzakken gevuld worden. Welnu, dan kan het leger zeker optreden. De civiele bescherming, en ik zei het juist aan mijn collega, kan niet alles oplossen.

Daarom zou ik ervoor pleiten om deze motie ruim te ondersteunen, want hoe ruimer de steun, hoe beter ze zal overkomen bij onze minister, de heer Flahaut. Verder ga ik mij van enige commentaar op hem onthouden.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik versta dat de N-VA de hoogdringendheid van de motie steunt.

We zullen nog even rondgaan bij de fracties, dan stemmen over de hoogdringendheid om dan gebeurlijk nog even te overleggen – zoals mijnheer Liebaut al heeft voorgesteld – om te zien of we niet tot een eenheidstekst kunnen komen, want er is nu al een tekst waarmee de deputatie, de gouverneur en ook mijnheer Liebaut akkoord gaan.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga mij in deze ronde enkel beperken tot het aspect van de hoogdringendheid en zal niet ingaan op de inhoud van deze motie. Ik vermoed dat daar straks nog de mogelijkheid toe zal zijn.

Wanneer wij kijken naar het reglement van orde zien we dat in principe een motie vijf dagen voor de vergadering moet ingediend worden. Aangezien de vergadering pas gisterenavond plaatsvond – vergadering waar ik trouwens op aanwezig was – en waar wij goede informatie hebben gekregen omtrent de motivatie en de standpunten van de gouverneur, vind ik het een goed voorstel dat het in een motie wordt gegoten en dat deze motie zou toegevoegd worden aan de agenda.

DEBATTEN

Ik had ook graag vernomen het hoeveelste punt op de agenda het dan zou worden.

Wat betreft het formeel aspect lees ik dat deze motie wordt ondertekend door de drie fractieleiders van de meerderheid, maar dat daarbij een fractieleider tweemaal onder voorbehoud staat. Ik had daar graag enige duiding bij.

Anderzijds had ik ook graag vernomen waarom aan de andere fracties de optie niet werd gegeven om deze motie mee te ondertekenen.

Dank u.

De heer voorzitter

De vraag over dat voorbehoud is ook mijn vraag en wat betreft wanneer: tegen het einde aan. We zullen zien of de hoogdringendheid gestemd wordt, Mijnheer Veys, en als de hoogdringendheid gestemd wordt, verwijst ik het naar het einde, bijvoorbeeld naar woensdag 28 juni: de datum die ik vrijgehouden heb voor een gebeurlijke vroege vergadering voor de zomer. Mijnheer Beke, hoe zit dat met dat voorbehoud?

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Daar hoeft niemand iets achter te zoeken. Het is louter toevallig...

De heer voorzitter

Ja, maar ze zoeken het wel.

U zegt altijd dat men er niets moet achter zoeken, maar men zoekt er altijd iets achter en soms zit er ook iets achter.

De heer Beke

Maar meestal niet en in dit geval zeker niet, vooral omdat er twee keren staat 'onder voorbehoud', tenzij het natuurlijk alleen zou bedoeld zijn om nog eens te wachten tot ik de tekst had gelezen...

De heer voorzitter

Misschien is dat tweede voorbehoud wel een voorbehoud op het voorbehoud.

De heer Beke

... Maar zoek er niets achter, integendeel, want ik behoor tot de initiatiefnemers, samen met de collega's die gisteren aanwezig waren op de uiteenzetting waarop de bureauleden en de fractieleiders waren uitgenodigd. En de informatie aanhorende die daar gebracht werd, dachten wij dat het goed zou zijn.

Waarom bij hoogdringendheid?

Omdat dit wellicht – misschien niet – de laatste provincieraad is voor de vakantie...

De heer voorzitter

Dat is helemaal niet zeker. We zullen nog zien. Misschien komen we nog drie keer samen. Ik begin er zin in te krijgen.

De heer Beke

Dan is dat onder voorbehoud, Mijnheer de Voorzitter.

De heer voorzitter

Ik begin er laattijdige zin in te krijgen.

De heer Beke

Wij zullen in elk geval, wat de VLD-fractie betreft, deze motie volkomen ondersteunen. Wij vinden het een goed initiatief. De collega heeft het uitgelegd en wij sluiten ons daar volkomen bij aan.
Dank u.

De heer P. Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik hoor hier veel pleiten over hoogdringendheid, noodzaak, enz. Wij hebben allemaal internet. Onze fractieleider heeft zelfs een gsm. Niemand is gecontacteerd geworden en nu worden we hier geconfronteerd met een kant en klare tekst, te nemen of te laten. Ik weet zelfs niet of de gegevens die erin staan correct zijn. Dus ik zie geen hoogdringendheid.
Voor wij zoiets stemmen willen wij dat eerst eens op ons gemak lezen en bediscussiëren in onze fractie. Dus in de huidige stand van zaken zien wij dit niet zitten.
Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wij hebben ons daar ook niet kunnen op voorbereiden. Bij ons kunnen ze allemaal lezen. Dat is een vereiste om op de lijst te komen. Ze hebben allemaal die tekst gelezen en grosso modo zegt men: wij steunen dat. Temeer daar de man die naast mij zit en die in Semmerzake woont daar zeer sterk op aandringt omdat Semmerzake zowel voor de burgerlijke luchtvaart als voor de militaire luchtvaart hét kasteel bij uitstek is dat geheel België overspant. Zowel de burgerlijke als de militaire luchtvaart worden daar in het oog gehouden en begeleid.
Als wij dus 1 000 mensen hebben op de 39 000 zouden er bijna 1 000 in Semmerzake moeten zitten, want dat is zeer belangrijk. Waar die andere 38 000 zitten wordt ons niet gezegd. Ik veronderstel dat het meer naar de Duitse grens toe is uit traditie.

Mijnheer de Voorzitter, wij steunen die motie uit het oogpunt van de tewerkstelling natuurlijk ook, want dat is in feite de hoofdmoot van deze motie, niet het militaire belang. Anders moeten ze naar Zelzate om de vijand in Terneuzen reeds tegen te houden.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik stel vast dat er vele meningen zijn wat betreft de hoogdringendheid.
De hoogdringendheid aanvaarden betekent nog niet dat we straks de motie stemmen. Gelet op gisterenavond, op de voorstellen van de meerderheid en op de instemming van andere leden, zou ik pleiten om de hoogdringendheid gebeurlijk te stemmen. Als die niet gestemd wordt is het punt voorlopig van de baan. Als die gestemd wordt, hernemen we het op het einde in een zekere gelijkberechtiging van al dat soort punten.

Stemming

DEBATTEN

De heer voorzitter

Het quorum van de tweederde is bereikt. Het punt is hoogdringend. De motie wordt dus in de loop van de raadszitting behandeld. Ik zal mij zo goed mogelijk schikken om u allemaal zo goed mogelijk ter zijde te staan en u mij. Als mijn verkoudheid opnieuw toeslaat ga ik weg en zal mijnheer Beeckman mij vervangen. Voorlopig blijf ik nog even en zult u mijn stemgeluid verdragen, waarvoor ik u dank.

GEZAMENLIJKE BEHANDELING VAN:

PUNT 51

SPORT: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIËRING VAN DE OOST-VLAAMSE GEHANDICAPTENSPOORTFEDERATIES

PUNT 52

SPORT: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT MET BETREKKING TOT DE SUBSIDIËRING VAN GEMEENTELIJKE SPORTACADEMIES

PUNT 53

SPORT : GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIËRING VAN SPORTPROJECTEN DIE KADEREN BINNEN HET PROVINCIALE PRIORITEITENBELEID

PUNT 54

SPORT: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIËRING VAN DE OOST-VLAAMSE COMPETITIESPORTFEDERATIES

PUNT 55

SPORT: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT BETREFFENDE DE SUBSIDIËRING VAN DE OOST-VLAAMSE RECREATIESPORTFEDERATIES

PUNT 56

SPORT: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT TOT UITLENIING VAN SPORTMATERIAAL

Gezamenlijke stemming

PUNT 57

INTERPELLATIE VAN DE HEER B. BAUWENS OVER DE FINANCIËLE SUBSIDIËRING VAN ALLERLEI BUITENLANDSE PROJECTEN

De heer voorzitter

Mijnheer Bauwens,
Men zei mij dat u persoonlijk zou betrokken zijn bij een aantal van de projecten waarover u spreekt. Er was gegrom in mijn omgeving – links en rechts – over de gedachte of u daarover eigenlijk kunt interpelleren.
Zoudt u met voorzichtigheid en zonder namen van firma's, enz. te noemen uw interpellatie over de financiële subsidiëring van allerlei buitenlandse projecten willen houden?
Ik zeg maar wat men mij zegt.

De heer Bauwens

Mijnheer de Voorzitter,
Het is bijzonder eigenaardig dat u in een openbare zitting zegt dat er geruchten zijn dat ik daar persoonlijk zou bij betrokken zijn. Ik zou dan toch wel willen weten over welke geruchten het gaat.

De heer voorzitter

Mijnheer Bauwens,

Geruchten zijn altijd openbaar. Men zegt mij eenvoudig dat een zekere voorzichtigheid nodig is. Dat is alles. U bent hier niet altijd, dus u kunt de geruchten niet altijd inschatten. Ik wel.

U hebt het woord.

De heer Bauwens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga kort een interpellatie houden over de subsidiëring door de provincie Oost-Vlaanderen van een aantal buitenlandse projecten met de bedoeling een constructieve oplossing te bieden of een constructief voorstel te doen rond een aantal zaken.

Verschillende malen per jaar staan op de agenda van de provincieraad – ook nog vandaag en gisteren – een aantal punten die te maken hebben met de steun van onze provincie aan verschillende buitenlandse projecten, onder andere Rwanda, Ecuador en Buzau.

Dergelijke projecten kunnen soms de moeite lonen. Zelf heb ik de kans gehad om een project te gaan bezoeken en ik kon persoonlijk vaststellen dat het project inderdaad goed gerund wordt, dat de mensen daar professioneel te werk gaan en dat er resultaten geboekt worden.

Wanneer ik dergelijke agendapunten rond subsidiëring van buitenlandse projecten in het kader van een noord-zuidsamenwerking moet goedkeuren, stel ik me steeds twee vragen:

1. wordt het belastinggeld van de Oost-Vlaming hier goed gebruikt?
2. maken wij daar het verschil? Heeft de provincie Oost-Vlaanderen impact met de ondersteuning van dergelijke projecten?

Op de vraag of het belastinggeld goed besteed wordt zal de deputatie ongetwijfeld 'ja' antwoorden. Toch maak ik hierbij de bedenking of we niet meer middelen moeten vrijmaken voor de ondersteuning van vierdewereldprojecten in Oost-Vlaanderen?

Wat de impact van onze financiële ondersteuning betreft heb ik toch wel een aantal opmerkingen of suggesties te doen.

De projecten worden meestal goed omljnd, goed omschreven. Er worden financiële middelen voor uitgetrokken en wij krijgen de financiële rapportering als een voortgangsrapport of als een eindrapport waarbij we definitief onze goedkeuring kunnen geven.

Ik zou echter dergelijke initiatieven op een iets hoger niveau willen tillen en de link leggen tussen enerzijds het ondersteunen van buitenlandse projecten en anderzijds het gebruik maken van de specifieke competenties en kennis, expertise die onze provincie rijk is of onze provincie heeft.

Ik zou bijna durven stellen dat de rol van de provincie in deze een coördinerende rol zou moeten zijn, een faciliterende rol, het aansturen van een aantal projecten op het veld, ter plaatse, om een zo hoog mogelijke resultaatsgraad te behalen.

Als ik zeg 'het afstemmen van verschillende actoren en het zoeken naar zo hoog mogelijk rendement' denk ik dat in eerste instantie de belangrijkste actoren de mensen zelf zijn die in het buitenland het project leiden of ter plaatse een project aansturen of die ter plaatse in het project zelf actief zijn.

Een andere actor uiteraard is de provincie zelf daar wij meestal de projecten subsidiëren, al dan niet een meerderheidsparticipatie in het project nemen.

Er kunnen uiteraard ook andere financierders zijn: ngo's zijn ook bepaalde actoren die in die projecten actief zijn.

En bij uitbreiding, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, zouden we zelfs kunnen zeggen dat provinciale diensten, provinciale scholen, zelfs andere steden en gemeenten binnen onze provincie, de universiteit, de haven, de Oost-Vlaamse bedrijfswereld op een bepaald moment actor zouden kunnen zijn.

DEBATTEN

De taak van de provincie, zoals ik reeds zei, is het faciliteren daarvan en ervoor zorgen dat die projecten tot een goed einde komen.

Het voorstel dat ik zou willen lanceren of een aantal verduidelijkingen die ik u zou willen vragen is:

- kunnen dergelijke competenties gebruikt worden?
- kunnen we de kennis en de expertise die de provincie heeft op een aantal vlakken in verband met onderwijs, met het ter beschikking stellen van onze expertise van bepaalde diensten of bepaalde groepen, aanwenden in die projecten?
- wordt er de nodige aandacht aan besteed als die projecten naar voor gebracht worden?
- kan de lokale impact van een dergelijk project en de rol van de provincie Oost-Vlaanderen daarin duidelijk geschetst worden, zodanig dat als wij hier het voortgangsrapport of het definitieve rapport krijgen wij ons een duidelijk beeld kunnen vormen van de impact?

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik dank de collega voor deze interpellatie omdat ze de beste weergave is van het beleid dat wij in onze buitenlandse betrekkingen wat welzijn betreft hebben gevoerd tot vandaag.

Ik denk dat er twee grote luiken zijn in uw tussenkomst, met name:

1. wat doen wij met de vierdewereldprojecten hier bij ons, binnen onze eigen provincie?
2. op welke wijze dragen wij eventueel expertise van hier over naar onze partners waarmee wij zowel in Oost-Europa als in het Zuiden samenwerken?

Wat de vierdewereldprojecten bij ons betreft, denk ik, zijn wij vrij goed bezig. Wij besteden relatief veel geld aan het opzetten van twee dingen:

1. beletten dat mensen in de vierdewereldprojecten terechtkomen. Dat is heel belangrijk. Wij geven per jaar tientallen miljoenen euro uit aan allerlei diensten en organisaties die er moeten op letten dat er mensen zouden afglijden tot de vierde wereld;
2. wie er dan toch inzit, gaan wij ondersteunen, hoofdzakelijk, door vandaag organisaties, waar armen het woord nemen, vrij zwaar te ondersteunen, door mogelijkheden aan te reiken om via een soort van 'zelf het heft leren in handen te nemen', waar wij ook met ervaringsdeskundigen gaan werken en het gaan mogelijk maken dat ervaringsdeskundigen effectief en zo efficiënt mogelijk worden ingezet.

Dus we zijn daar bezig. Uiteraard kan het daar altijd beter. Dat zal wel. Maar ik neem aan dat u niet een of/of-beleid hebt bedoeld, maar een en/en-beleid. Wij proberen dat te realiseren en we proberen ook daar een evenwicht te behouden omdat in onze optiek, en ook de uwe, er uiteraard een solidariteit onder de bevolking moet gerealiseerd worden. Die solidariteit moeten wij vertalen door hulpverlening en door bijstand aan mensen die in de vierde wereld zijn terechtgekomen, maar evenzeer vinden wij dat internationale solidariteit noodzakelijk en belangrijk is.

Ik weet dat u dat ook vindt.

Hebben wij iets te vertellen? Hoe kunnen wij sturen in de projecten die wij opzetten?

Eigenlijk in vier regio's: drie in het Zuiden, dus een regio in Ecuador, in Rwanda en op de Filippijnen en één grotere in Roemenië, Buzau.

Ik neem het voorbeeld van Buzau.

Dat is het typevoorbeeld van hoe wij een materiële ondersteuning combineren met vorming, met terbeschikkingstelling van onze expertise aan de lokale autoriteiten en de verantwoordelijken hier in dit geval binnen de gezondheidszorgsector.

We hebben daarvoor een schitterend samenwerkingsakkoord met de Universiteit Gent - het universitair ziekenhuis - die ons op de meest schitterende manier ondersteunt en helpt. Men vangt hier stagiairs op. Jaarlijks komen er 9 tot 12 stagiairs - verpleegkundigen en artsen uit het ziekenhuis daar, of mensen die in de thuiszorg bezig zijn - op stage naar hier. Ze worden opgevangen en begeleid in het UZ. En sinds een paar jaar hebben we een bijkomende stap gezet en gaan er jaarlijks een paar artsen en verpleegkundigen van het UZ meedraaien in het ziekenhuis in Buzau. Op die manier wordt expertise van hier overgebracht naar Roemenië.

Wij proberen hetzelfde te doen in het Zuiden.

Wij proberen hetzelfde te doen in Rwanda, waar er met mijn collega van Onderwijs een directe samenwerking is tussen het PTI Eeklo en een paar technische scholen in Gitarama in Rwanda.

Dit beantwoordt dus ook ten volle aan uw en onze terechte bekommernis.

Maar we gaan natuurlijk verder dan dat.

Er zijn Vlaamse ngo's die de expertise hebben. Bijvoorbeeld Protos. Protos is een Vlaamse ngo met alle mogelijke expertise inzake waterbeheer. Ik moet aan niemand van ons vertellen hoe belangrijk water in Afrika is, dus ook in Rwanda. Via die ngo Protos wordt de expertise inzake waterbeheer aan de Rwandese ngo Coforwa ter beschikking gesteld, niet alleen theoretisch maar ook praktisch, waardoor mensen van hier ter plaatse gaan functioneren bij hun partners in Rwanda.

Wij proberen exact hetzelfde te doen in de andere regio's.

Daar lukt het ons, denk ik, vrij aardig.

Waar wij allicht iets meer zouden moeten kunnen doen – maar onze impact daar is minder groot – is in wat wij aan ondersteuning geven via de gespreide projecten.

Er zijn binnen die gespreide projecten van onze kant uit minder mogelijkheden om direct tussen te komen omdat wij ons hier eigenlijk beperken tot het ondersteunen van een instelling, een dienst, een organisatie die een project indient waarbij op een of andere manier Oost-Vlamingen bij betrokken zijn. Daar is onze impact veel minder groot.

Collega's, u weet dat wij in dit gehele opzet - naast de materiële ondersteuning die noodzakelijk is, evenzeer de vorming ter harte nemen. Ik heb een paar voorbeelden gegeven, want wij doen stukken meer. Ook in de begeleiding van bijvoorbeeld de lokale boeren zowel in de Filippijnen als in Rwanda is dat zeer actief, waar de nieuwe technieken of de mogelijkheden bijvoorbeeld van terrasserings in een land als Rwanda meer dan nuttig en noodzakelijk is, hoe de expertise die hier bestaat overgedragen wordt aan mensen ginder en waar ginder mensen opgeleid worden die als opleiders kunnen fungeren voor de eigen bevolking – en met dit alles samen op jaarbasis ongeveer 1 000 000 EUR spenderen.

Dit is niet veel, maar dit is ook niet weinig.

Het laat ons in ieder geval toe om die druppel toe te voegen die zeer belangrijk kan zijn. Waarom belangrijk? Omdat wij heel vaak met die ngo's een win-winsituatie kunnen creëren, omdat zij, om grotere bedragen te kunnen binnenkrijgen van bijvoorbeeld de Europese Unie, zelf een eigen inbreng moeten kunnen doen. Heel vaak kunnen zij een deel van de middelen die zij van ons ter beschikking krijgen gebruiken als hun inbreng, waardoor bijvoorbeeld een paar honderdduizend euro van ons plots kunnen vergroot worden tot – en dat gaat vaak heel ver - meer dan één miljoen euro, omdat men die centen van anderen kan verkrijgen.

Dat is de manier waarop wij werken, dus bijna voor 100% in uw bekommernissen.

Ik ben heel blij dat u dit hebt geaccentueerd omdat het ons toelaat even de manier waarop wij met die projecten omgaan mee te verklaren.

En u hebt gelijk: dat zal allicht niet altijd blijken uit de dossiers en uit het papier. Men moet dat in de praktijk zien. U hebt het zelf gezegd: "Ik heb een project bezocht." Welnu, wanneer men ter plaatse dingen ziet, is dat onmiddellijk helemaal anders dan wanneer men het alleen maar vanuit een dossier zou kennen.

Dank u.

De heer voorzitter

De gedeputeerde heeft wel bijzonder welwillend en positief geantwoord op uw vraag, Mijnheer Bauwens.

DEBATTEN

PUNT 58

INTERPELLATIE VAN MEVROUW R. GILLIS OVER FIJN STOF

Mevrouw R. Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Fijn stof blijft in de actualiteit en dat is ook noodzakelijk. Het wordt immers gezien als een belangrijke luchtverontreinigende stof. De overheid slaagt er niet in het probleem aan te pakken, slaagt er niet in de hoeveelheid fijn stof in de lucht te doen afnemen.

De gevolgen voor de gezondheid nemen toe. Vooral voor kinderen, senioren en mensen met een longprobleem vormt het een serieuze bedreiging.

Nog geen drie maanden van dit jaar waren verstreken of op verschillende plaatsen in Vlaanderen werden al tot 35 overschrijdingen van de toegelaten hoeveelheid fijn stof in de lucht opgemeten. Een Europese richtlijn laat maximaal 35 overschrijdingen per jaar toe.

De Vlaamse regering heeft voor de zomer een aantal minimale maatregelen aangekondigd.

Vandaag hebben vier van de vijf meetpunten in Oost-Vlaanderen de grens van de 35 toegelaten overschrijdingen per jaar reeds bereikt. Evergem met 51, Zelzate met 46, Gent met 44, Sint-Kruis-Winkel met 38 en Destelbergen volgt.

Men kan natuurlijk een voorstel verdedigen naar Europa toe – wat een aantal partijen wel in hun achterhoofd hebben – om aan te dringen om het aantal overschrijdingen per jaar bijvoorbeeld te verdubbelen. Dan stelt er zich voorlopig voor de metingen geen probleem meer. We verdubbelen gewoon het aantal dagen waarop luchtvervuiling is toegestaan.

Collega's, fijn stof is geen loterij. Het is een ernstig probleem en de nadelen voor de gezondheid van onze burgers zijn groot.

Gisteren hield onze gedeputeerde van Sport, mijnheer Verleyen, hier nog een vurig pleidooi voor de gezondheid. Wel, dit gaat ook onze gezondheid aan.

We kunnen wel sportvelden aanleggen, maar we moeten er ook voor zorgen dat we er nog op kunnen voetballen of aan sport kunnen doen.

Teveel fijn stof of teveel ozon in de lucht en zware inspanningen, waaronder sport resulteert, worden best vermeden.

In oktober 2005 hebben we met onze fractie de problematiek nog eens aangekaart met een actie, maar ook met een interpellatie in deze raad.

De gouverneur, samen met gedeputeerde Van Cauter, beloofde toen dat de provincie als coördinator zou optreden tussen de verschillende onderzoekscentra waaronder Aminal, Vito en het Provinciaal Centrum voor Milieuonderzoek.

Dit samenwerkingsverband zou moeten resulteren in een rapport over fijn stof dat nog dit jaar zou voorgelegd worden aan de provincieraad.

De gouverneur beloofde toen ook om het aantal meetpunten voor fijn stof uit te breiden naar onder andere het Waasland en de streek rond Aalst.

Het uitwerken van een regionaal actieplan dringt zich op, zeker voor de stedelijke agglomeraties en havengebieden waar de situatie het meest acuut is.

Ik heb een aantal vragen geformuleerd, met name:

- is er reeds een overleg geweest met de verschillende onderzoekcentra?
- in welk stadium bevindt zich het beloofde rapport momenteel?
- zijn er reeds conclusies getrokken om de problematiek van fijn stof aan te pakken specifiek in onze provincie?
- is het niet noodzakelijk, aangezien het aantal overschrijdingen dit jaar stilaan alarmerende proporties aanneemt, om directe maatregelen te nemen?
- zijn er reeds stappen ondernomen om de meetpunten in onze provincie uit te bereiden?

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Vooraf zou ik toch willen zeggen dat het in ieder geval vandaag veel gezonder is om te sporten dan bijvoorbeeld 10 jaar geleden. Ik denk dat ik dat ook een aantal provincieraden geleden heb gezegd en ik ga dat vandaag nog eens herhalen.

Vandaag worden wij geconfronteerd met een aantal overschrijdingen die ons nopen tot een plan van aanpak zodanig dat wij kunnen voldoen aan de Europese richtlijnen. Maar vandaag is de toestand veel verbeterd ten opzichte van bijvoorbeeld 10 jaar geleden. Vandaag hebben wij een aantal overschrijdingen die 50 tot 60 keer gebeuren en dan hebben we het over concentraties van fijn stof van 50 microgram/m³ lucht. Als we kijken hoe de toestand 10 jaar geleden was, zien we dat er toen zelfs waarden gemeten werden van 1 000 microgram/m³. Dus de toestand is vandaag veel verbeterd. Daarbij komt nog dat, zelfs al mochten wij onze uitstoot van fijn stof vandaag tot nul herleiden, wij waarschijnlijk de Europese norm dan nog niet zouden kunnen behalen. Dat komt omdat wij een klein land zijn en dat de wind het stof met een zeer grote snelheid laat verplaatsen zodanig dat heel wat stof dat hier gemeten wordt niet afkomstig is van onze eigen vervuiling, maar onder meer van onze buurlanden. Het feit dat ook klimatologische omstandigheden daarbij een grote rol spelen, maakt dat wij dit jaar met een aantal overschrijdingen hebben te maken.

Dan kom ik nu aan uw vragen.

Is er overleg geweest met de verschillende onderzoekcentra?

Er is ambtelijk overleg geweest omdat de provincie Oost-Vlaanderen deel uitmaakt, via haar ambtenaren weliswaar, van de stuurgroep die de opdracht aan Vito begeleidt. Zoals u weet zijn er drie studies: een rond fijn stof, een rond diffuus stof en een rond landbouwstof. Die studies zijn zo goed als beëindigd. Ze zijn vandaag ter goedkeuring voorgelegd aan minister Peeters en het is daarop dat wij wachten om ons plan van aanpak voor de provincie Oost-Vlaanderen op provinciaal niveau aan deze raad voor te leggen. U kan begrijpen dat het ongehoord zou zijn mochten wij vandaag studies die nog niet zijn goedgekeurd, gaan publiceren en misbruik maken van de adviesfunctie die ons is verleend.

Wij, als provincie Oost-Vlaanderen, hebben ter zake geen opdracht, geen bevoegdheid gekregen. Maar dat neemt niet weg dat wij onze verantwoordelijkheid nemen en dat wij daar waar kan acties zullen ondernemen om mee te helpen aan de problematiek van fijn stof.

Wij gaan dat op een gecoördineerde, geïntegreerde wijze doen.

In het verleden hebben wij daar al aandacht aan besteed. Zo hebben we enkele weken geleden voor de tiende maal op rij de milieucharters uitgereikt en een van de thema's waaraan heel veel aandacht is besteed door heel wat bedrijven, begeleid door onze ambtenaren, is de problematiek van fijn stof.

Er zijn nog een aantal andere acties. Die zijn reeds aan bod gekomen in het milieujaarprogramma. Wij hebben onder meer de sensibiliseringsactie, het stimuleren van schone technologieën, onder meer via ons meterschap of peterschap van de Hydrabus. Maar het zou ons te ver leiden om al deze acties hier op te sommen.

Wij hebben beloofd een plan van aanpak op een geïntegreerde manier voor te stellen aan de raad. We zullen dat ook doen op het ogenblik dat we daartoe de mogelijkheden hebben.

U vraagt mij naar de stand van zaken met betrekking tot het aantal meetpunten en dat de gouverneur zou beloofd hebben om dit aantal uit te breiden. Ook hier moet ik u zeggen dat wij als provinciebestuur geen enkele bevoegdheid hebben.

Ik geef dan ook persoonlijk graag mee dat wij in Vlaanderen het dichtste meetnet hebben van heel Europa. Wij zijn terzake wel degelijk de beste leerling van de klas. Een permanent meetpunt installeren in iedere stad of gemeente is economisch niet haalbaar, is onbetaalbaar. Ik ben daar ook geen voorstander van.

Ik heb gisteren aan de collega aan mijn rechterzijde nog eens wat uitleg gevraagd en hij zegt mij dat men perfect via een aantal wiskundige modellen de luchtkwaliteit kan bepalen ook op die plaatsen waar er zich geen meetpunten bevinden. Men kan dat trouwens dagelijks en uur per uur opvolgen op de website van de VMM waar bijna op straatniveau de luchtkwaliteit weergegeven wordt op basis van een aantal wiskundige modellen die zeer betrouwbaar zijn.

Ik hoop dat ik daarmee kan afsluiten en hopelijk volledig hebt geantwoord.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

U hebt zeker zeer volledig geantwoord, Mevrouw de Gedeputeerde, en met de toestemming van mevrouw Gillis kunnen we de interpellatie voorlopig afsluiten. Het fijn stof zal daarmee niet verdwenen zijn. De problematiek blijft, maar mevrouw de gedeputeerde heeft totaal geantwoord, denk ik, op de interpellatie, los van de verschillende meningen die er zijn.

PUNT 59

INTERPELLATIE VAN MEVROUW R. GILLIS OVER DE AANPLANTINGEN OP DE N451 TE VRASENE

Mevrouw R. Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De provinciale baan ter hoogte van Vrasene en het kruispunt in het centrum van Vrasene werd in 2004 heraangelegd. De beplanting werd aangebracht in het voorjaar van 2005 doch slechts een op de tien van de aangeplante haagbeuken groeit.

Op mijn mondelinge vraag in de provincieraad van 12 mei 2005 over deze aanplantingen antwoordde de gedeputeerde dat de aanplantingen in Vrasene waren opgenomen in de aanbestedingen en dat er een waarborgtermijn van twee jaar was.
In de zomer van 2005 zou er een opgave worden gemaakt van de afgestorven planten die dan heraangeplant zouden worden. Deze heraanplantingen zouden steeds gebeuren op kosten van de aannemer.

Het plantseizoen is ondertussen voorbij en er zijn geen nieuwe aanplantingen gebeurd. Ik heb de indruk dat ofwel de provincie hier in de fout is gegaan ofwel dat de aannemers van deze situatie profiteren en geen aanplantingen meer doen. Ik kaart het probleem van Vrasene hier aan, maar ook op andere provinciale banen kan men hetzelfde vaststellen.

Mijn vragen aan de gedeputeerde:

- is er in de zomer van 2005 een inventaris opgemaakt van de planten die zijn afgestorven? Indien neen, wie moest dit opvolgen?
- betekent dit dat de waarborg van twee jaar reeds voor de helft voorbij is of kan de lopende waarborg met één jaar verlengd worden omdat er dit jaar geen aanplantingen gebeurd zijn? Indien ja, waarom is er dan niet opnieuw aangeplant?
- kan er alsnog een opgave van de afgestorven planten gemaakt worden en kan de aannemer de aanplantingen nog voltooien?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Zoals mevrouw Gillis stelt zijn er problemen met de aanplantingen. Ik kan haar wel zeggen dat de aannemer ondertussen in de verhoogde groenzones en op de bermen de afgestorven planten heeft vervangen. Er is echter een probleem voor wat de veiligheidsstrook betreft tussen het fietspad en de rijweg, waar de haagplanten niet vervangen zijn.

De man beweerde dat het niet aan de planten als dusdanig lag, maar aan de strooizouten. Daarop is onze dienst op verkenning gegaan bij AWV en ook bij de specialisten van de wegen, hier in het Gentse, waar men eigenlijk tot dezelfde conclusie is gekomen en stelde dat in het geval de breedte maar één meter is de dooizouten van een dergelijke concentratie terecht komen in de grondstrook en er daar praktisch geen planten tegen bestand zijn.

Vandaar dat men in onze dienst tot de conclusie is gekomen – ons dat als dusdanig ook in een nota heeft voorgelegd – dat voor dat gedeelte van het werk de aannemer niet kan verantwoordelijk gesteld worden voor deze afsterfte.

De bestendige deputatie ging dan ook in zitting van 16 maart akkoord om voorlopig geen beplantingen meer aan te brengen in deze groenzone.

Dank u.

Mevrouw R. Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik moet eigenlijk het antwoord van de gedeputeerde tegenspreken.

De aanplantingen zijn gebeurd in het voorjaar 2005 en diezelfde zomer waren de planten reeds afgestorven.

Ik denk niet dat er strooizout gestrooid wordt in de zomermaanden. De redenering van de aannemer klopt niet.

Dank u.

De heer voorzitter

In een pre-electorale periode past het in de democratie dat politieke mandatarissen elkaar voortdurend tegenspreken. De gedeputeerde zal het daarbij laten wellicht, als ik hem enigszins nors uw antwoord zie opschrijven.

De heer gedeputeerde Verleyen

Neen, Mijnheer de Voorzitter.

Ik kan alleen vaststellen dat men mij op 16 maart 2006 die nota bezorgd heeft. Het plantseizoen is uiteraard na de zomer en men heeft niet herplant in de winter die gepasseerd is. Zo eenvoudig is het.

De heer voorzitter

Zowel mevrouw Gillis als velen onder ons, waaronder ik, hebben ervaring met planten. We gaan erover nadenken en het debat blijft open, ook na deze interessante gedachtewisseling op de interpellatie van collega Gillis.

PUNT 60

VOORSTEL VAN DE HEER H. LIEBAUT I.V.M. HET STREEKHUIS REGIO DENDER EN WAAS, EEN PROVINCIAAL INITIATIEF

De heer voorzitter

Het voorstel is lang omkleed in de schriftelijke mededelingen, dus de heer Liebaut zal van een grenzeloze beknoptheid zijn.

De heer Liebaut

Onder zulke aanmaningen, Mijnheer de Voorzitter, en aangezien ik ook een verkoudheid heb – iemand moet mij dat gelapt hebben in deze zaal...

De heer voorzitter

Spaar ons allemaal een beetje of ik besmet u onmiddellijk.

De heer Liebaut

Ik was al besmet, Mijnheer de Voorzitter, sinds gisteren. Ik vraag mij af door wie.

Gelach

DEBATTEN

Ik zal uiteraard zeer beknopt zijn, maar het voorstel is zo interessant dat we het niet kunnen afdoen met twee woorden.

Ik had trouwens gehoopt dat de eerste gedeputeerde zou aanwezig zijn, aangezien mij toegezegd was dat een deel van het antwoord zou gegeven worden door de heer De Buck, maar ik verwacht uiteraard ook een antwoord, of een deelantwoord, vanwege de gedeputeerde van Onderwijs, de heer Verleyen.

Mijnheer de Voorzitter, het gaat eigenlijk over de provinciale politiek van streekhuizen.

Er zijn er al twee geopend.

De provincie had gekozen voor Lokeren, gezien de aanwezigheid van de provinciale eigendom Thuysbaert en centraal gelegen in de regio Dender en Waas en dan tenslotte, als uitgangspunt ook, de huidige situatie voor RESOC en SERR van Dender en Waas. Wij vergaderen nu in de lokalen van de VDAB Hamme, maar de VDAB zijn taken nemen toe – gelukkig maar – en doet uitstekend werk en wij vrezen dat wij vroeg of laat toch wel eens een opzeg krijgen.

Op dit moment moeten wij, bij gebrek aan ruimte in de VDAB Hamme, voor de algemene vergaderingen verhuizen naar de gemeente Zele. Met andere woorden, we zijn zo een beetje aan het verhuizen als RESOC en SERR voor Dender en Waas.

De keuze is uiteindelijk op Lokeren gevallen, Huis Thuysbaert.

Maar we stellen vast, Mijnheer de Voorzitter, dat het Huis Thuysbaert vandaag een onderdeel is van de culturele werking van en in de stad Lokeren en dat de culturele sector van Lokeren – die mij traditioneel zeer nauw aan het hart ligt – de wens uitgedrukt heeft om verder te kunnen beschikken over een deel van die ruimte om daar verdere culturele activiteiten te ontwikkelen.

Een tweede vaststelling is dat zelfs indien wij de volledige ruimte zouden ter beschikking krijgen van het Huis Thuysbaert voor RESOC en SERR het binnen de beschikbare ruimten onmogelijk is om er op een fatsoenlijke manier een algemene vergadering te houden. Met andere woorden, het huidige euvel waaronder wij lijden, namelijk dat wij voor de algemene vergadering moeten uitwijken naar Zele of elders, blijft gewoon bestaan.

Sommigen doen dat af in de zin van “het is een lange, smalle zaal en men kan ze op rijen zetten: twee rijen rechtover elkaar, 15 mensen rechtover elkaar”, maar men moet niemand die in de loop van zijn leven heeft gewerkt met groepen, die vergaderingen heeft moeten voorzitten, vertellen dat dit een manier is waarop men behoorlijk een algemene vergadering kan leiden of kan laten functioneren. Met andere woorden: er is daar, ondanks de schitterende gevel, gebrek aan ruimte, zeker wanneer we het aantal provinciale initiatieven in datzelfde huis zouden opdrijven.

Zoals u zich herinnert, is hier de wens geuit – onder meer door mij – dat die streekhuizen toch iets meer zouden zijn dan een vergaderlokaal voor de RESOC's en de SERR's, dat ze zouden uitgroeien tot provinciale antennes bijvoorbeeld met de vestiging van een Regionaal Landschap of andere provinciale initiatieven zodanig dat de aanwezigheid van de provincie in de regio verzekerd is, alsook de dienstverlening. Dat is ten minste dan toch een uitdrukkelijke wens.

Maar achter die schitterende gevel – en dat is heel dikwijls het geval met die patriciërswohnungen van destijds – zit niet een voldoende ruimte die correspondeert met de splendeur van de gevel.

Vandaar het voorstel van een alternatief, namelijk: het vroegere politiekantoor van Lokeren dat sinds twee jaar te koop staat. Daar hebben we een gelijkvloers en twee verdiepingen.

Aangezien het politiekantoor gebouwd is naast de provinciale school Durmela - waar zich op dit moment duizenden cursisten hebben laten inschrijven en waarvoor er hoe dan ook geen uitbreidingsmogelijkheden meer bestaan tenzij vroeg of laat het winkelcentrum dat paalt aan de school zou vrijkomen, of de sportaccommodatie - zou dit voor de school, die zoveel succes heeft, de meest realistische uitbreiding zijn.

We zouden op die manier drie vliegen in een klap slaan, met name:

1. wij krijgen een volwaardige huisvesting voor RESOC-SERR en andere provinciale initiatieven op het gelijkvloers van het vroegere politiekantoor. De twee bovenverdiepingen kunnen beschikbaar gesteld worden aan de provinciale school die zo de ruimte krijgt die zij op dit moment niet meer beschikbaar heeft, want alles is volzet;
2. we kunnen de culturele bestemming van het Huis Thuysbaert verzekeren en zo tegemoet komen aan de culturele werking van Lokeren;
3. het leegstaande gebouw zou een zinvolle invulling krijgen.

Vandaar mijn voorstel, Mijnheer de Voorzitter, dat de deputatie in alle ernst dat voorstel zou onderzoeken, alle argumenten zou willen overwegen.

Ik vraag dus gewoon een onderzoek naar de zaak. Ik vraag vandaag geen stemming.

En voor degenen die zouden denken: Liebaut praat daar voor zijn eigen zaak in die zin dat hij als voorzitter van die RESOC pleit voor een accommodatie en een huisvesting in Lokeren en dat is gemakkelijk, dan moet hij niet ver lopen.

Mijnheer de Voorzitter, dat voorzitterschap loopt hoe dan ook tot 1 december van dit jaar en dan zal de nieuwe raad beslissen wie er op de stoel van voorzitter komt zitten. Dat kan heel iemand anders zijn. Een mevrouw, een mijnheer, weet ik veel.

En wat betreft de eventuele betichtingen die hier zouden kunnen leven - maar ik geloof niet dat die hier aanwezig zijn. Niemand zou er kunnen aan denken -: ze zijn bij voorbaat verwittigd dat er niets van aan is.

Ik pleit hier voor het provinciaal belang. Het gaat hier over een belang van de streek. Het is een goede huisvesting, toekomstgericht, voor de RESOC en de SERR en andere zaken. En terzelfder tijd lossen wij een probleem op van culturele aard voor een van de belangrijke steden van onze provincie.

Dank u.

De heer voorzitter

We weten hoezeer u, Mijnheer de Fractie leider, ook in deze pre-electorale periode, los staat van gelijk welk partijpolitiek of ander belang. Dat is trouwens het geval met allen hier. We zijn volstrekt onbesproken, allen, misschien een paar uitzonderingen hier of daar niet te na gesproken.

Mijnheer Verleyen zal u antwoorden en zeggen dat hij blij is dat u geen stemming vraagt.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik moet de collega teleurstellen, althans op het eerste zicht, want beide diensten die ik gevraagd heb om ons daarover een advies te schrijven zeggen mij alletwee: doe het niet. Dat neemt niet weg dat ik, samen met de deputatie, in onze oneindige goedheid, bereid ben om het nog eens te laten onderzoeken. Maar ik vat kort de redenen samen waarom men mij afraadt daarop in te gaan.

In de eerste plaats zegt men mij vanuit de diensten, die eigenlijk onder de bevoegdheid van collega De Buck vallen, dat het principe om de nieuwe sociaal-economische overlegstructuur te ondersteunen door in hun huisvesting te voorzien via onder andere de oprichting van een aantal sociaal-economische streekhuizen al in 2003 door de bestendige deputatie werd vooropgesteld.

Voor de regio Waas en Dender werd gekozen voor het Huis Thuysbaert.

Dat is nogal logisch omdat het ter beschikking lag, maar ook om een aantal andere redenen: het is bijzonder gunstig gelegen, vlak bij het station, het heeft een grote majestueuze tuin, het is een statusgebouw en alleen al door zijn ligging is het zeer veel geld waard.

Er diende wel bekeken te worden of die sociaal-economische opdracht verenigbaar was met de oorspronkelijke opdracht die men doorgeschoven had naar de stad, zijnde daar een aantal culturele activiteiten te gaan inrichten waarvan men mij zegt dat het tot nu toe toch eerder aan de magere kant is gebleven en zich beperkte tot een aantal vergaderingen, colloquia en occasioneel eens een tentoonstelling. Daarvan uitgaande is het best mogelijk dat de twee opdrachten terzelfder tijd binnen die ruimte worden gerealiseerd en sluit het een het ander niet uit.

Wat wel waar is, is dat algemene vergaderingen – en ik weet niet om hoeveel mensen het gaat – daar misschien moeilijk kunnen doorgaan, maar dan moeten we ons afvragen of het dan gemakkelijker gaat in dat andere gebouw.

Dat andere gebouw is ons al een aantal keren gepresenteerd door de stad Lokeren die daar, denk ik, niet vanaf geraakt en daar zijn redenen voor.

DEBATTEN

Ten eerste is de schatting vrij hoog. Het gaat over ongeveer 2 000 000 EUR, destijds, zonder kosten, dus er komt nog wat bij.

Ten tweede is dat gebouw zeer specialistisch gebouwd. De benedenverdieping is praktisch niet bruikbaar omdat het gaat over 20 cm dikke betonmuren waarin zeer specifieke lokaaltjes zitten voor politiediensten zoals cellen, verhoorlokalen, kleedruimtes met douches, enz. Het zijn dus zeer kleine hokjes die wel bruikbaar zijn als een berging en als ik goed geïnformeerd ben is een van de redenen van de vraag van de collega het feit dat het museum van Lokeren moet verbouwd worden en dat men dus naar berging zoekt. Dat zou daar schitterend kunnen, maar het is niet bruikbaar als kantoorruimte.

Ook de andere verdiepingen zijn een probleem.

Op de tweede verdieping – 290 m² - is eenderde van de ruimte ingericht als stook- en ventilatieruimte en tweederde als archief, vergaderplaats, kleedruimte en munitiekamer. Dus dat is eigenlijk ook niet bruikbaar.

Naar de school toe hebben we toentertijd al een grondig onderzoek gedaan en gezegd dat het niet past. Het zijn ook twee totaal losstaande entiteiten. De verschillende niveaus verbinden zou heel wat kosten met zich mee brengen. We hebben daar een goed voorbeeld van hier vlakbij, namelijk de Bank van de Arbeid. Het kost vlug een paar tientallen miljoenen franken om naar veiligheid toe de verschillende niveaus via liften en trappen op elkaar af te stemmen.

De twee diensten zeggen mij dus dat het niet geschikt is.

Er is het probleem – en dat zal wel blijven – van de algemene vergadering, maar misschien zou het goed zijn dat men zich niet vastpint op een bepaalde plaats in Lokeren maar eens de gemeentehuizen van de regio afdoet. Zo komt men ook eens op een andere plaats binnen de regio en dat is misschien een voordeel eerder dan een nadeel.

Mijnheer de Voorzitter, dat is samengevat de argumentatie die ik voorlopig heb. Ik heb vandaag de argumenten van de collega vernomen en ik neem ze mee. Ik vraag aan de diensten om het geheel nog eens te bekijken.

Dank u.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Men verwijst hier naar de grote tuin. Wat kan RESOC en SERR daar nu in hemelsnaam mee doen?

Het verslag, Mijnheer de Gedeputeerde, is gewoon niet ernstig. Het is geschreven met zeer veel vooroordelen. Men somt daarin een aantal dingen op.

De munitiekamer is daar aanwezig. De politie is ondertussen verhuisd naar een nieuwbouw, dus wat zou die munitiekamer daar nog aanwezig zijn. Het archief kan perfect op een andere plaats. Er is daarboven een zeer grote ruimte als vergaderzaal...

De heer voorzitter

Mijnheer Liebaut, straks geloven we niet meer dat u sereen debatteert over dit onderwerp. Laat het rustig gaan.

De heer Liebaut

Na zo een verslag kan ik niet sereen zijn, Mijnheer de Voorzitter. Dat is niet objectief. Dat is geschreven vanuit een bepaald vooroordeel. Ik ken de schrijver, dus ik weet waarover het gaat.

Voor alle duidelijkheid, Mijnheer de Voorzitter: ik pleit voor een ernstig onderzoek van de zaak, een plaatsbezoek, desnoods in aanwezigheid van een aantal collega's, om zich de visu te overtuigen van de werkelijke toestand en niet op basis van een aantal punten.

Ik kan zo doorgaan, Mijnheer de Voorzitter, maar u zegt dat ik dat niet mag doen. Vooroordelen, voordelen, electorale bedoelingen: het is een gebouw van de stad Lokeren waar ik hier voor pleit. En de gedeputeerde zegt dat ze het niet kwijtraken, al twee jaar lang. Ik kom hier pleiten voor een ruil. Heb ik dan electorale bedoelingen?

De heer voorzitter

Trouwens, een electorale bedoeling is op zichzelf geen kwade bedoeling en we verdenken u zeker niet. Dus ik denk dat de dialoog opgestart is, Mijnheer Liebaut, Mijnheer de Gedeputeerde, en dat men kan zien. Mijnheer Verleyen zal afronden.

De heer gedeputeerde Verleyen

Het is een goed voorstel, Mijnheer de Voorzitter, om ter plaatse eens te gaan kijken.

De heer Schollaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, De grote vraag is natuurlijk het kostenplaatje van de hele actie. Ik denk dat er eens een ernstig onderzoek nodig is naar de kostprijs van het geheel, zeker om een inzicht te krijgen in een gebouw dat politiecommissariaat was, met zijn specifieke infrastructuur. Als men dat moet gaan ombouwen, loopt het kostenplaatje zeer hoog op. Dank u.

De heer voorzitter

Ik wil een voorstel doen. We moeten die motie toch trachten te bespreken. We moeten zeker mijnheer Veys aan het woord laten in de besloten zitting en nog even tevoren debatteren over het feit of hij dat in openbare zitting wil. Ik heb hem dat gisteren toegezegd. Zouden de collega's Bruggeman en Beke niet akkoord zijn om hun vragen naar september te verwijzen? Neen? Mevrouw Bruggeman, u bent altijd kort, u vraagt weinig het woord. Mijnheer Beke denkt na over mijn collegiaal voorstel.

PUNT 61**VOORSTEL VAN MEVROUW H. BRUGGEMAN TOT HET OPSTARTEN VAN EEN ONDERZOEK OVER DE MOGELIJKE VOORTZETTING VAN AUTIKLASSEN OP SECUNDAIR NIVEAU BINNEN DE PROVINCIALE SCHOLEN VOOR BUITENGEWOON ONDERWIJS****Mevrouw Bruggeman**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Voorzitter, In 2003 stelde ik in de commissie Onderwijs de vraag naar een mogelijke oprichting van autiklasjes. Binnen de dienst Onderwijs had men hieromtrent ook al nagedacht en reeds beslist om in Eeklo en Buggenhout te starten met autiklasjes in de scholen voor buitengewoon lager onderwijs. Enkele leerkrachten konden zich een jaar voorbereiden via bijscholing op de specifieke aanpak van deze doelgroep. Daarnaast kreeg ik ook nog verscheidene signalen over een tekort aan specifieke opvang op secundair niveau. Het ging weliswaar om individuele mensen die los van elkaar mij hierover aanspraken, maar recent in de media kregen we ook nog te horen dat er blijkbaar een schrijnend tekort zou zijn aan plaatsen. Ouders kampeerden voor de schoolpoort om tijdig te kunnen inschrijven. Uiteindelijk waren er toch nog plaatsen over.

DEBATTEN

Als ik die twee gegevens – ten eerste oprichting van autiklasjes op niveau lager onderwijs en ten tweede een tekort aan opvang op secundair niveau – naast elkaar plaats, zou ik hier logischerwijze de vraag kunnen stellen om over te gaan tot oprichting van autiklassen op secundair niveau.

Toch denk ik dat die situatie eigenlijk niet zo simpel is zoals ik ze hier voorstel. Ik denk dat we dan een aantal stappen die essentieel zijn zouden overslaan.

Ten eerste denk ik dat het noodzakelijk is om eerst een grondige evaluatie te doen over de werking en organisatie van die autiklasjes op niveau lager onderwijs. Misschien is dat al binnen de diensten gebeurd, maar daar heb ik geen weet van. Uit die evaluatie zou men kunnen afleiden of deze kinderen nadien op secundair niveau ook terechtkunnen binnen het huidige onderwijsaanbod of niet.

Verder denk ik ook dat we ons misschien wel de vraag moeten durven stellen of het niet gaat om een subjectief gevoel van een tekort aan plaatsen.

Is er echt wel een tekort aan plaatsen op secundair niveau?

De school waar recent in de media sprake over was organiseert opleidingsvorm 4. Dat is een opleidingsvorm op secundair niveau waar onderwijs verstrekt wordt volgens de leerprogramma's van het gewoon onderwijs, maar dan bijvoorbeeld in een ziekenhuis of hier, in een specifieke instelling.

Daarnaast is het voor kinderen met een autismespectrumstoornis niet eenduidig te bepalen in welk soort onderwijs zij terechtkunnen. Met andere woorden, er zijn onder deze kinderen heel wat gradaties en varianten vast te stellen in de uiting van hun stoornis. Er zijn er die gewoon onderwijs aankunnen mits specifieke begeleiding en dus terechtkunnen in een opleidingsvorm 4. Er zijn er die een plaats vinden in het buitengewoon beroepssecundair onderwijs. Dat is dan een opleidingsvorm 3. En er zijn er die slechts een opleidingsvorm 2 aankunnen, dat opleidt naar zelfstandigheid en het kunnen functioneren binnen beschuttende werkplaatsen.

Hiermee wil ik aangeven dat het toch niet zo simpel is om te bepalen waar er nu specifiek nood aan is in Oost-Vlaanderen.

Bovendien heb ik onlangs vernomen dat er zich blijkbaar aan het aanbod in de regio ook wat wijzigingen voordoen, namelijk in Blijdorp zou men geen opleidingsvorm 2 meer aanbieden.

Daarom dacht ik dat het noodzakelijk was om hier het voorstel naar voor te brengen waarbij ik vraag naar een onderzoek naar de noden binnen onze provincie.

Pas na die behoeftestudie kan men een keuze maken op welke van de vastgestelde noden – als die er dan al zijn uiteraard – we binnen ons provinciaal onderwijs kunnen ingaan. Het onderzoek zou eventueel de komende maanden kunnen gevoerd worden – en daarom vroeg ik om toch vandaag mijn punt aan te kaarten – omdat dan in september of oktober een beslissing zou kunnen genomen worden om desgevallend de mensen in de scholen de tijd te geven zich daarop grondig voor te bereiden.

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Om tot de concrete vraag van de interpellante te komen, met name het onderzoek naar de noden, denk ik dat het vanzelfsprekend zo is dat die nood niet alleen in Oost-Vlaanderen maar in heel Vlaanderen bestaat. Wij moeten geen open deuren instampen: er is behoefte om jonge mensen met autismespectrumstoornissen een aparte begeleiding te geven voor zover dat mogelijk is.

Een andere vraag is of we dat vanuit Oost-Vlaanderen moeten doen en of dit niet eerder een taak is die op nationaal niveau, Vlaams niveau op zijn minst, zou moeten gebeuren. Een coördinatie tussen welzijn, waar heel wat artsen, psychologen, pedagogen, enz. bij betrokken worden aan de ene kant en onderwijs aan de andere kant.

Ik voel mij niet geroepen om vanuit Oost-Vlaanderen, met de beperkte middelen waarover wij beschikken, een dergelijk onderzoek te gaan doen.

Als de collega van Welzijn morgen bereid is om samen eens te kijken of wij zoiets kunnen opzetten en of wij dat aankunnen – want ik twijfel daar eerlijk gezegd zeer sterk aan – wil ik een poging doen. Maar het lijkt mij wishful thinking om te zeggen vandaag “we doen dat in de twee komende maanden”, een moment waarop iedereen in vakantie is, de scholen dicht zijn en om daar antwoord op te krijgen. Dat lukt gewoon niet.

Ik heb hier een zeer gestoffeerd antwoord op de huidige situatie in onze scholen. Ik dacht dat het ook meer daarop zou geaccentueerd geweest zijn.

In Buggenhout hebben wij twee klassen gevormd. We hebben heel wat leerkrachten bijgeschoold. Dat loopt goed. Men doet daar ook permanente evaluatie en bijstellingen, want er is daar ook zeer veel leren aan. Het vraagt ook zeer veel middelen, want een klasje met een aantal leerlingen erin zit vlug aan wat menselijkerwijze draagbaar is voor een leerkracht die daarin functioneert. Men kan ze ook geen hele week met die kinderen laten werken. Men moet regelmatig wisselen. Dus dat wordt regelmatig geëvalueerd.

Wij denken ook aan de toekomst. Waarom?

Omdat dit jaar de eerste leerlingen uit het basisonderwijs doorstromen naar het secundair onderwijs. Heel wat daarvan zullen terechtkomen in BUSO, wat de normale gang van zaken is. Vandaar dat het voor ons mogelijk is - en we zijn zinnens dat te doen - om de begeleiding van de mensen die zich gespecialiseerd hebben in het autisme vanuit de basisschool ook in te schakelen in het secundair onderwijs in onze eigen school, daar ter plaatse.

Zoals interpellante ook heeft gezegd, komen heel wat kinderen terecht in het gewoon onderwijs om de eenvoudige reden dat de diagnose dikwijls nog niet is gesteld, het onderzoek nog niet is gedaan individueel voor elk van die leerlingen en dat men misschien niet weet dat men te doen heeft met een dergelijk geval.

In ieder geval zijn wij bereid – omdat het ons veel kan leren - om de leerlingen die van ons zouden doorstromen naar het secundair onderwijs en niet zouden terechtkomen in BUSO-spectrum via begeleiding op te volgen en bij te sturen in hun schoolcarrière in het secundair onderwijs.

Ik zeg nog kort iets over de opleidingsvorm 2.

De vraag of we een opleidingsvorm 2 dienen op te richten wordt concreet – en ik vermoed dat mevrouw Bruggeman daarop aandringt ook – omdat men in Blijdorp die opleidingsvorm zal stopzetten dit jaar waardoor er een concrete behoefte ontstaat.

Voor ons is vandaag, en ook in september, de tijd daar niet rijp voor omdat die opleidingsvorm 2 zomaar starten iets is dat onmogelijk is. Men heeft behoefte aan speciale infrastructuur en die hebben we vandaag niet.

Op de campus Platteput starten we met de afbraak van de barakken, richten we daar de nieuwbouw op en op dat moment zal er ruimte zijn en kan dat overwogen worden. Maar volgend jaar is dat onmogelijk. Ik sluit het niet uit, maar het zal voor de volgende deputatie zijn.

Dank u.

De heer voorzitter

Gelet op de belangrijkheid, ook menselijk en pedagogisch, van hetgeen mevrouw Bruggeman in verband met die autiklassen heeft aangekaart – ik verwijs naar wat de gedeputeerde op een bepaald ogenblik zei over de moeilijkheid, de belasting ook voor de leerkrachten zelf wanneer er teveel leerlingen zijn – stel ik voor, als de gedeputeerde daarmee instemt en mevrouw Bruggeman daarmee akkoord is, dat we dat nog eens in de commissie Onderwijs brengen.

Waarom?

We zijn zeker allemaal dezelfde mening van promotie daarvan toegedaan, maar het moet ook kunnen. De voorzitter is hier niet, maar we kunnen het hem vragen en hij zal zeker geen bezwaar hebben om nog eens in de commissie dat onderwerp te bespreken. Hier vervallen de menselijke contouren een beetje van het hele debat, alhoewel de gedeputeerde heel precies op uw zeer duidelijke vragen heeft geantwoord.

Kunnen we zo overeenkomen? Ik denk dat het belangrijk is.

DEBATTEN

PUNT 62

VOORSTEL VAN DE HEER J. BEKE I.V.M. DE SUBSIDIËRING VAN DE VLAAMSE OPERA ALS “BELANGRIJKE CULTUUR-INSTELLING”

De heer voorzitter

Ik zou mijnheer Beke willen vragen of hij niet liever in september zijn tussenkomst in verband met de subsidiëring van de Vlaamse Opera als belangrijke cultuurinstelling wil houden. Ik geloof dat het op dat ogenblik ook dragend kan zijn dat het in het debat zou komen.
Akkoord?

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter,
U kent mij als een redelijk man en ik ga akkoord met uw voorstel.

De heer voorzitter

Ik denk dat het niet alleen redelijk is maar ook goed voor u, want in september wordt het steeds actueler allemaal. Dan sturen we het naar september met de toestemming van fractieleider Johan Beke.
Mijnheer de Gedeputeerde, u dringt niet aan dat de vraag vanavond wordt behandeld?
Bij leven en welzijn, met instemming van Johan Beke en Jean-Pierre Van Der Meiren behandelen we dit voorstel in september.

PUNT 63

ICT: LEVERING EN IMPLEMENTATIE VAN EEN SERVICE MANAGEMENTTOOL: UITSCHRIJVEN VAN EEN ALGEMENE OFFERTEAANVRAAG EN GOEDKEURING VAN HET LASTENBOEK

Stemming

PUNT 64

NOORD-ZUIDSAMENWERKING – REGIOBELEID ECUADOR: KADEROVEREENKOMST TOT REGIONALE SAMENWERKING TUSSEN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN, VREDESEILANDEN EN CEFODI IN DE PROVINCIE ESMERALDAS: GOEDKEURING VAN DE WIJZIGINGEN IN DE MODALITEITEN VAN SAMENWERKING

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik vraag uw toestemming om daar iets uitvoeriger op tussen te komen ...

De heer voorzitter

Mijnheer Veys,
U moet nog veel aan het woord komen en ik zal op een bepaald ogenblik sluiten.

De heer Veys

... Al is het in mijn eigen nadeel, maar dit dossier is op geen enkele commissie aan bod gekomen, dus ben ik verplicht om hier een aantal vragen te stellen aangezien ik op geen enkel ander moment daartoe de gelegenheid heb gekregen.
Collega's, ...

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter,

Mag ik een voorstel doen?

De collega heeft gelijk. Het dossier is laattijdig bij ons gekomen waardoor het niet meer op de commissie is geraakt. Ik stel voor dat we het in september behandelen en het eerst naar de commissie sturen.

De heer voorzitter

Ik verschil dikwijls aardever en hemelsver van wat mijnheer Veys zegt, maar het is de tweede keer in twee dagen dat ik instem met hem in verband met de terbeschikkingstelling van documenten. Dat was gisteren het geval, zo ook vandaag met de commissie. Ik vind het sportief en loyaal van gedeputeerde Van Der Meiren.

We doen het volgende: we sturen de hele zaak naar september. We brengen het dossier eerst in de commissie en daarna naar de raad.

Dat is nog eens voorbeeldig zo van de interpellant als van de gedeputeerde. En ik zeg dat niet met een zekere opluchting omdat het punt dan behandeld is, maar omdat ik het loyaal vind van de deputatie en van de interpellant.

Ik moet ook nog opmerken dat de eerste gedeputeerde Marc De Buck mij heeft gevraagd om hem vanavond te verontschuldigen om dienstredenen. Ik hoop dat hij niet naar de voetbal aan het kijken is.

Gelach

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter,

Nog iets anders, vooraleer u wellicht het woord geeft aan de gouverneur: ik heb gisteren een zware vergissing begaan en ik zou die willen rechtzetten.

Ik heb namelijk het amendement van mijnheer Veys gestemd en dat was helemaal de bedoeling niet.

Kan dit rechtgezet worden?

De heer voorzitter

U hebt mij daarvan al ingelicht en ik heb u gezegd dat ik dat zeer verdraagzaam vond van u. We gaan de stemming rectificeren. Mijnheer Verleyen heeft tegen het amendement gestemd, dus voor het dossier.

Mag dat zo geakteerd worden? Ja? Dat is dan zo geregeld.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter,

Nog even in verband met de werkzaamheden.

Ik heb mijn mondelinge vraag gisteren gesteld, had die ook tijdig ingediend. Ik zou graag het antwoord krijgen vóór het debat over de motie wordt aangevat.

De heer voorzitter

U hebt daar recht op.

Dus eerst het antwoord van mijnheer Vercamer op de mondelinge vraag, dan het debat over de motie, daarna krijgt mijnheer Veys nog eens het woord in verband met de openbaarheid van zijn tussenkomsten, gebeurlijk ook mijnheer Joris over de ontvankelijkheid van sommige vragen – ik heb dat gisteren beloofd – en dan de geheime zitting.

DEBATTEN

PUNT 1

MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING

VRAAG VAN DE HEER T. VEYS OVER HET OPSTARTEN VAN EEN BEVORDERINGSPROCEDURE DIENSTHOOFD DIENST 12 – WERVING EN LOOPBAAN

De heer Veyts

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb gisteren al grotendeels lezing gegeven van het dossier en ook de meeste vragen gesteld. Deze zijn duidelijk en eerder technisch, maar samengevat peil ik in feite naar de motivatie van een bepaalde beslissing van de bestendige deputatie en werp ik een aantal overwegingen op.

Ik wens tot slot ook nog de diensten te bedanken om mij tijdig een aantal bijkomende documenten te bezorgen die mij konden van dienst zijn bij deze mondelinge vraag.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is eigenlijk een keer een interessante vraag. Ik zou die waarschijnlijk ook gesteld hebben indien ik in de oppositie zou gezeten hebben, maar ik zou ze op een andere plaats gesteld hebben. Collega, neem het mij niet kwalijk, maar dat is nu echt eens een vraag om in een commissie te stellen. Maar goed, u hebt het recht om de vraag te stellen en u weet dat ik graag eens een vraag krijg. Ik mag dan ook eens iets zeggen in deze raad. U spaart mij eigenlijk te veel. Ik kom graag aan het woord.

Het was voor mij ook een goede oefening. We zijn op het einde van de legislatuur en het liet mij toe om eens te kijken:

- hoe hebben we dat nu eigenlijk gedaan met die bevorderingen?
- hoe zijn we omgegaan met de studie Cap Gemini?
- wat hebben we gedaan met die werklasmetingen?

Het was interessant en het gebeurt niet veel dat ik een uitgebreide schriftelijke voorbereiding heb op een vraag, maar ik heb dat nu wel. Ik zal er dus in vogelvlucht overgaan. Ik geef u de volledige tekst en ik heb aan de notularis ook reeds een tekst gegeven.

Ik heb uw 13 vragen herleid tot zeven concrete vragen. Dat zal u mij niet kwalijk nemen. Dat geeft een beetje structuur in mijn tussenkomst.

Wachten op werklasmeting en waarom twee diensten?

Ik moet u eerst en vooral zeggen dat de huidige bestuursdirecteur, die vroeger directeur was van de personeelsdienst, pas sinds 1 januari 2006 effectief belast is met de nieuwe opdracht Centrale Aankoopdienst. Er was dus een aanloopperiode, het werd echt maar dringend vanaf januari 2006.

Sinds 2002 - toen we de eerste doorlichting Cap Gemini gehad hebben en de recente werklasmeting die we niet voor alle diensten gedaan hebben maar voor prioritaire diensten die specifieke personeelsvragen hadden en die veel uitbreidingsvragen hadden - hebben wij reeds verschillende bevorderingen gedaan, want de wereld staat niet stil. We hebben een diensthoofd dienst 102 gekregen, een diensthoofd dienst 11, een hoofdindustriële ingenieur, een hoofdtekenaar, een technische hoofdmedewerker, een diensthoofd dienst 31.

Waarom hebben we ingevuld?

Ten eerste omdat het noodzakelijk was. Dat bleek uit de audits die we hebben gedaan. En ten tweede omdat bij het fysiek vrijkomen van bevorderingsplaatsen die op een bepaald moment opnieuw moeten ingevuld worden in het kader van de continuïteit van de openbare dienst, van de dienstverlening. En u weet dat een van de basisbeginselen van de openbare diensten het continuïteitsbeginsel is.

Wij hebben telkens een aantal prestatie-indicatoren gebruikt die we gehaald hebben uit de auditmethode die tot op heden gehanteerd werd. Ik zeg dat nu tussen haakjes: u hebt eerst informatie gevraagd, u hebt dan uw vraag gesteld en u hebt dan uw informatie gekregen. Ik denk dat veel van de dingen die ik u zeg ondertussen verduidelijkt zijn of duidelijker zullen geworden zijn. U zult ook in de bijlagen die u gevraagd hebt bij het besluit van de deputatie van 18 mei gezien hebben dat we niet over één nacht ijs gaan, dat er inderdaad prestatie-indicatoren gehanteerd worden.

Wat met de werklast?

Daar gaat een meting aan vooraf.

Ik zeg niet dat het de perfecte meting is, maar ze is in elk geval richtinggevend, indicatief. Het zijn prestatie-indicatoren. Taal is dus een belangrijk ding en men kan daar veel mee uitleggen.

De nota van 18 mei en de bijlagen tonen dus aan dat wij ook voor dienst 12 die indicatoren gebruikt hebben en dat we ook een functionele verantwoording hebben voor de tweedelige opbouw van de 1ste directie-Personeel.

Het is zo dat ons personeelsbestand toegenomen is in deze legislatuur. We zijn gestart in 2001 met 821 voltijdse equivalenten – en het is goed om de cijfers eens te zeggen op het einde van de legislatuur – en vandaag zijn we met 973 voltijdse equivalenten of 1 070 koppen. Dus degenen die soms vertellen dat Vercamer elke aanwerving tegenhoudt – en dat wordt wel eens gezegd – vergissen zich, ze dolen. Er is dus een toename van 821 naar 937 omdat we een aantal bijkomende opdrachten op ons genomen hebben. En hadden we er de vrije hand in gelaten, zaten we misschien al aan 1 500. Af en toe moet men eens teruggrijpen naar prestatie-indicatoren om na te gaan of een functie al dan niet nodig is. We zijn erin geslaagd dat op de personeelsdirectie te doen, daar waar bij het begin van de legislatuur 28,9 voltijdse equivalenten zaten en vandaag 20,2. Dus die dienst heeft eigenlijk het voorbeeld gegeven. En als ik dan kijk naar de benchmark, zoals men dat tegenwoordig in het jargon noemt, stel ik vast – en ik ben daar eigenlijk wel een beetje fier over en de griffier ook uiteraard als chef van het personeel – dat wij vandaag gemiddeld minder mensen in onze personeelsdienst inzetten tegenover ons totaal personeelsbestand dan in sommige andere vergelijkbare besturen en diensten. Dat is een evidentie. Dat mag ook eens gesteld worden.

De indeling in twee diensten vloeit voort uit een verantwoorde functionele clustering, want u zult weten dat human resources management – het gebruik maken van het menselijk potentieel – zich oriënteert rond drie werkgebieden:

1. het personeelsbeheer, heel concreet de contracten en de verloning. In het jargon spreekt men dan van contracting en payroll;
2. rekrutering en selectie;
3. VTO – vorming, training en opleiding.

Wij hebben geopteerd om een clustering rond twee te hebben en om vroeger onze celvorming, die wat apart zat, opnieuw te integreren in de Personeelsdienst.

Dat is een bewuste keuze geweest.

Wij denken dat wij daarmee de beschikbare competenties die wij in huis hebben op de best mogelijke manier inzetten om het takenpakket uit te voeren. En dat is de bedoeling van het HRM: het beschikbare potentieel zo goed mogelijk gebruiken om de taken zo goed mogelijk uit te voeren.

En die twee poten hebben leiding nodig.

Tot nu toe heeft de personeelsdirecteur dat zelf wat gedaan om de redenen die ik daarnet heb gesteld. We hebben een overgangperiode gehad na de bevordering van zijn voorganger tot bestuursdirecteur. Dus twee entiteiten is niet abnormaal. Op veel plaatsen zijn er drie.

Ik geef u dan aan wat dienst 11 doet en wat dienst 12 doet:

- dienst 11 staat in voor personeelsbeheer, loonadministratie – zowel salarissen als pensioenen -, arbeidsvoorwaarden en verzekeringen, reglementering en vakbondsoverleg, projecten, interne gelijke kansen;
- dienst 12 staat in voor het beheer en opvolging van de functionele loopbaan – vorming, functionering en evaluatie -, tucht, beroepen, ontslagprocedures, loopbaanbegeleiding, rekrutering en selectie, interne mobiliteit en promotie, interne vormingsinitiatieven, personeelsplanning en organisatieontwikkeling.

Dat was de eerste vraag, oorspronkelijk drie vragen ...

De heer voorzitter

Niet te lang meer, Mijnheer de Gedeputeerde. Het is een vraag bij het begin van de zitting. Mijnheer Veys was zeer kort. U bent ook gebonden door een plicht tot beknoptheid.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Veys heeft 13 vragen gesteld die ik herleid heb tot zeven.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Zeer beknopt en u dus zeer kort.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ik doe mijn best.

Wat betreft de extra bestuurssecretarissen.

Beide diensten zijn operationeel van aard. Er zijn ongeveer 1 300 tot 1 500 dossiers per jaar. Er zijn veel wisselingen in de opdrachten, want dat is werken met mensen, dat is een dynamisch geheel.

De bestuurssecretarissen zetten wij dus in op specifieke taakgebieden en dit zijn meer dan voltijdse functies. Trouwens, de vijf functies op niveau A die we vandaag hebben zijn: een voor de leiding, een voor het management en de directie, dus een diensthoofd voor dienst 11 en momenteel 2,1 polyvalente bestuurssecretarissen.

In totaal 4,1.

Integratie van de vorming.

Ik heb u al gezegd dat het een strategische keuze geweest is om in ons huidig HRM-beleid iedereen zo goed mogelijk te kunnen inzetten. Die vorming hebben we meestal apart gehouden omdat we in het kader van de loopbaan heel veel vorming moesten organiseren. We draaien nu een beetje op een normaal gemiddelde.

Verwijzing naar het provinciedecreet.

Evident hebben we in de motivering verwezen naar het provinciedecreet omdat personeelszaken een vast agendapunt zou worden van het managementteam en omdat er inderdaad nogal wat evolutie is ronds de nieuwe rechtspositieregeling. Daar is een en ander lopende en er komt nog veel op ons af. Er komt meer wisseling dan vroeger in de statutaire bepaling.

Het aantal oriëntaties.

We hebben vandaag gemiddeld twee dossiers per maand. Het is een beleidsoptie bij ons om mensen, ondanks het feit dat ze soms door ziekte, door ongeval, door tegenslag in het leven functiebeperkingen krijgen, zo goed mogelijk een passende wedertewerkstelling te geven in het bestuur, liever dan de mensen tot aan hun pensioenleeftijd op indisponibiliteit te zetten. Ik ben er fier op dat dit bestuur daarvoor inspanningen doet. We lopen daar niet mee naar buiten. We geven daaromtrent geen persnota's uit. Maar gemiddeld hebben we twee dossiers per maand en dat vergt wat tijd, wat begeleiding. We moeten rekenen op een tot twee werkdagen voor die herintegratie.

Dat brengt dus werk mee, maar we doen dat graag. Het is trouwens een win-winsituatie én voor het bestuur én voor de betrokkene. Momenteel hebben we 11 dossiers lopende.

Beroepen tegen ongunstige evaluatie.

De voorbije periode hadden we er vier. Er komt nu een nieuwe periode van evaluatie op ons af die afgesloten wordt. We zullen dus opnieuw een aantal dossiers krijgen.

De selectieprocedures.

Momenteel lopen er 20 selectieprocedures; dit van heel eenvoudige - jobstudenten - tot vrij ingewikkelde en vrij serieuze, inclusief assessment, enz., bijvoorbeeld de bevorderingsprocedure voor een diensthoofd. Het is zo dat we er wat kleintjes bij hebben, maar dat we ook een aantal lopende hebben waar 13 mensen aan deelnemen. De grootste selectie die momenteel lopende is, is 212.

Er zijn ook specifieke regels voor de jurysamenstelling. We moeten zorgen dat er minstens een vrouw en een man in zit. Dat is een van de redenen waarom we nu met twee proeven werken in plaats van met drie, zoals vroeger: omdat we het wat minder ingewikkeld willen maken.

De selecties gebeurden ook meestal buiten de diensturen waardoor de ambtenaren die daarmee belast werden een extra zitpenning kregen, terwijl het nu behoort tot hun normaal takenpakket dat ze tijdens de normale diensturen uitoefenen.

Dat is een beetje de stand van zaken.

Ik rond af, Mijnheer de Voorzitter.

Ik denk dat we terecht die functie vacant verklaard hebben. Ik ben ervan overtuigd dat de collega, na dat hij alle stukken ondertussen gekregen heeft, dezelfde mening is toegedaan.

Dank u.

MOTIE NAMENS DE MEERDERHEIDSFRACTIES OVER HET BEHOUD VAN DE HUIDIGE LEGERINFRASTRUCTUUR IN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

De heer voorzitter

We gaan nu over naar de motie die ontijdig en onverwijd en snel en vandaag slechts is ingediend. Mijnheer Liebaut heeft reeds uiteengezet waarover het gaat. Verschillende fracties hebben hun mening gegeven. Verschillende leden hebben hun mening gegeven. Vraagt iemand nog het woord daarover? Misschien mijnheer de gouverneur of desgevallend iemand van de vergadering, want ik stel vast dat het moeilijk zal zijn om het quorum te halen - zelfs als de oppositie blijft – om nog te stemmen. We kunnen dan wel een intentieverklaring stemmen en de zaak naar september verwijzen of naar het einde van de maand, of hoe dan ook. Maar ik wijs op de toestand.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De Vlaams Belangfractie zal de voorliggende motie goedkeuren, ook al werden wij niet gevraagd om deze motie mee te ondertekenen. Men heeft dat ook niet gemotiveerd.

Gisteren was reeds duidelijk – en er was ook een sterke delegatie van het Vlaams Belang aanwezig op dit forum, ik denk trouwens de sterkste delegatie – en is er gemeld dat er vanuit de kamerfractie van het Vlaams Belang vragen zijn gesteld geweest omtrent het voorstel van de heer gouverneur. Daarop heeft de betrokken minister van Defensie geantwoord dat hij enthousiast was over het voorstel maar dat hij afwachtte welke middelen de provincie daar tegenover stelde.

Als ik kijk naar het voorstel dat de gouverneur doet – en misschien kan hij dat straks nog even toelichten – kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat hij enige financiële inspanning van een bepaalde kant zal vragen.

Het gaat ten dele om een status quo, maar als men een aantal uitdoofscenario's heeft voorzien, zullen die in de diverse begrotingen, in de federale begroting, ingeschreven zijn of voorzien zijn in de financiële meerjarenplanning.

Dat betekent toch ook dat daar een aantal inspanningen zullen moeten gebeuren.

In ieder geval staan wij volledig achter deze motie en zullen wij deze dan ook met enthousiasme goedkeuren.

Dank u.

De heer voorzitter

De heer Veys zegt: we staan volledig achter deze motie.

Het gaat over de tekst die op de banken ligt en die de tekst is, het voorstel, waarmee de deputatie ook instemt, zo meen ik.

Vraagt nog iemand het woord?

Mijnheer De Cuyper heeft al zijn mening gezegd, mijnheer Gillis heeft al gezegd dat de Groen!-fractie niet zal stemmen, ik meen dat er gezegd is geworden door mijnheer Lootens dat de sp.a-fractie de motie zal stemmen en dat zal ook het geval zijn, meen ik, voor de VLD en N-VA.

Misschien nog even mijnheer Liebaut en dan de gouverneur.

Mijnheer Liebaut, die namens de drie fractieleiders van de meerderheid de motie heeft ondertekend.

DEBATTEN

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als de motie vandaag bij hoogdringendheid ingediend is geweest, is dat gewoon geïnspireerd door een zeer wijs iemand die deze zaak terecht buiten de septemberdagen wilde houden en op die manier het electoraal klimaat - dat zeer nadrukkelijk aanwezig zal zijn, niet in deze zitting, maar in de zitting van september ongetwijfeld, misschien – te vermijden.

Ik denk dat er alle belang bij is dat de motie vandaag aanvaard wordt.

Die hoogdringendheid is niet geïnspireerd door enig ander motief, in hemelsnaam ...

De heer voorzitter

Die hoogdringendheid is al gestemd, Mijnheer de Fractieleider, dus daarover hoeft u het niet meer te hebben.

De heer Liebaut

Ik weet dat, Mijnheer de Voorzitter, maar dat "onder voorbehoud", als ik daar nog even mag op antwoorden, is gewoon een mailing. Op dat moment was er nog geen akkoord van de collega's Lootens en Beke, dus ik kon gewoon niet bevestigen dat zij akkoord waren aangezien ik het antwoord niet had.

Ik heb ze nadien gecontacteerd en ze hebben hun akkoord betuigd.

Dank u.

Stemming

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Provincieraadsleden,

Ik heb daarstraks niet willen tussenkomen omdat ik niet wou tussenkomen in het politieke debat in deze. Eerst en vooral zou ik de provincieraad willen danken. Ik zou mij ook willen verontschuldigen omdat ik gisterenavond niet alle provincieraadsleden had uitgenodigd. Ik had alleen maar de fractieleiders en de leden van het bureau uitgenodigd, maar ik neem mij voor dat als ik in de toekomst nog met dergelijke problemen zit ik de hele provincieraad uitnodig.

Ik wens ook een dankwoord te richten aan de fractieleiders die het initiatief hebben genomen om deze motie hier vandaag voor te leggen.

Ik denk dat als wij een signaal willen geven, het goed is dat het vandaag gebeurt. Ik hoop dat we dit signaal kunnen sturen aan alle parlementsleden in de commissie van Defensie, naar de betrokken minister, naar de Oost-Vlaamse ministers alsook naar de gemeenten waarover het gaat, zijnde: de stad Gent-de Leopoldskazerne, Gavere/Semmerzake-het luchtverkeersgeleidingscentrum, de stad Sint-Niklaas-Westackers en Destelbergen.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat dit signaal nodig is.

Ik wil ook zeggen dat het niet zo is dat wij daardoor meeruitgaven doen. Het kadert volledig binnen de hervormingsplannen van Defensie. De hervormingsplannen zijn samengevat in een strategisch plan gaande van 2005 tot 2015. Een strategisch plan dat voorziet in een verlaging van 39 000 tot 32 000 à 33 000.

Wij zitten met onze 1 000 in deze provincie op dit ogenblik aan een limiet en wat wij uiteindelijk voorstellen is een valorisatie van de sites zoals hier besproken werd.

Ik ben zeer tevreden met deze steun. Ik denk dat wij hier echt optreden als pleitbezorger voor onze provincie in een materie die ook aspecten heeft van tewerkstelling, van sociale zaken, van mensen die anders moeten verhuizen. Ik denk dat dit in zijn totaliteit een zeer goed signaal is. Ik dank u zeer hartelijk voor deze medewerking.

Dank u wel.

Applaus

De heer voorzitter

Het is een voorbeeld van wat u gezegd hebt toen ik de eerste maal met u sprak, in onze respectievelijke hoedanigheid wel te verstaan, toen u mij zijt komen opzoeken net vóór 1 december 2004 in het kabinet van de voorzitter, hier rechtover, namelijk dat u een man van de assemblees zijt en dat u het altijd zou blijven in een zekere mate.

Ik vind dit een mooie vorm van samenwerking.

Wij zullen zorgen vanwege het bureau en vanwege het secretariaat van de voorzitter, samen met de adviseur van de Griffie en het kabinet van de gouverneur, voor een ruime verspreiding van de motie die bij twee onthoudingen unaniem is goedgekeurd.

Ik ben daar blij mee.

Nu gaan we over tot de vraagstelling, nog net voor de besloten zitting.

Mijnheer Veys had wat problemen met de hele geschiedenis van de geheime zitting en met zijn interpellaties. Hij krijgt, zoals beloofd, daarover het woord, gebeurlijk ook mijnheer Joris over de ontvankelijkheid. Ik heb een hele reeks punten meegebracht. Ik kan ongeveer een halfuur spreken over de politiek van ontvankelijkheid en niet-ontvankelijkheid, maar we luisteren eerst naar mijnheer Veys.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb voor deze zitting drie interpellaties ingediend. Dat zijn drie afzonderlijke interpellaties omdat het over drie afzonderlijke dossiers gaat.

Van één interpellatie – aangezien het over personen ging, wat ik duidelijk vermeld heb bij het indienen van de interpellatie – heb ik gevraagd aan de voorzitter om dat automatisch te agenderen voor de geheime zitting. Die beslissing trek ik dus niet in twijfel. Daar ga ik volledig mee akkoord.

Maar de andere twee interpellaties gaan enerzijds over het principe op zich waarbij de inrichtende macht, in deze de bestendige deputatie, toestemming geeft of instemt – een principe dat geldt voor eender welke onderwijsinstelling – tot het vervaardigen van materialen op een school door leerlingen.

De vragen die ik wil voorleggen aan de deputatie zijn:

- welk toezicht wordt daarop uitgeoefend?
- hoe wordt dat geregistreerd?
- hoe zit dat met de betaling van prestaties?...

De heer voorzitter

Dat gaat dan over punt 65.

De heer Veys

Inderdaad.

... Een derde interpellatie betreft de resultaten van een studie van Progecov die handelt over veiligheid en preventie op het werk. Het gaat hier niet over personen, maar over de analyse van de cijfers. Ik heb één vraag gesteld in het licht van een bepaald dossier.

Mijn voorstel zou dan ook zijn dat ik mijn interpellatie beperk tot de resultaten en dat ik in geheime zitting zou terugkomen op de terugkoppeling naar het betrokken dossier.

Dank u.

De heer voorzitter

Met andere woorden: punt 65 is zonder verwijzing naar persoonlijke toestanden, in punt 66 blijft u algemeen en vraagt u dan om in de geheime zitting verder te doen.

Ik ga daar nog even over nadenken.

Mijnheer Joris, had u nog iets te vragen over de ontvankelijkheid? U bent akkoord dat ik al zeer mild geweest ben met mijn ontvankelijkheidsverklaringen.

DEBATTEN

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het ging hier eigenlijk niet over ontvankelijkheid op inhoudelijke gronden, maar over de kwestie van hoogdringendheid.

Ik wil hier niet discussiëren over mijn vraag over het patentrecht op rozen, want dat is in september even dringend als nu. Maar een kwestie die rechtstreeks betrekking heeft op de reputatie van een school is in september mosterd na de maaltijd, want dan zijn de inschrijvingen voor het volgende jaar voorbij.

Dat was de enige reden waarom ik hier vond dat het argument van niet actualiteit of niet hoogdringendheid niet helemaal terecht was.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik zal ook nadenken over dat soort argumenten voor de toekomst.

Vraagt u de stemming? U zult dat niet vragen.

Ik akteer uw protest. Ik denk erover na en we zullen er desgevallend nog verder over spreken. Maar u vraagt de stemming niet? Goed.

Ik stel voor dat we aan mijnheer Veys het vertrouwen geven om hem te laten interpelleren in openbare zitting – wat de strikte regel is - over het vervaardigen van producten in opdracht door leerlingen van het provinciaal onderwijs, dit zonder enige verwijzing naar een specifieke toestand. Dat is afgesproken. Dus ook niet over enige school of enige naam.

Daarna zien we verder.

Ik ben akkoord om mijn mening in dat opzicht te wijzigen. Ce ne sont que des fous qui ne changent jamais d'idée. De openbaarheid is de regel, dus ik neem dat.

Hij krijgt het woord op punt 65 in openbare zitting.

PUNT 65

INTERPELLATIE VAN DE HEER T. VEYS OVER HET VERVAARDIGEN VAN PRODUCTEN IN OPDRACHT DOOR LEERLINGEN VAN HET PROVINCIAAL ONDERWIJS

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De basis van mijn interpellatie slaat op een beslissing van de bestendige deputatie waar ik uit de argumentatie afleid dat de inrichtende macht, in deze de bestendige deputatie, voorziet dat het personeel van provinciale onderwijsinstellingen opdrachten kan geven aan leerlingen van technische scholen tot het vervaardigen van producten voor privé-doeleinden van datzelfde personeel van die provinciale onderwijsinstellingen.

Men koppelt daar een aantal voorwaarden aan, zo leid ik toch af uit de beslissing van de bestendige deputatie: in zoverre dit past binnen het leerprogramma wordt dit formeel in de agenda van de leerling genoteerd en als het om een voorstel gaat van dat onderwijzend personeel en niet om een verplichting.

Ik spits mij natuurlijk toe op een zeer specifieke situatie.

Ik kan begrijpen dat in andere diensten van de provincie soms ook zaken worden vervaardigd of diensten geleverd waarin misschien een gelijkaardige situatie vervat zit, maar ik ben vooral geïnteresseerd in de beoordeling van de bestendige deputatie naar het provinciaal onderwijs toe.

Wat betreft het pedagogisch aspect had ik graag vernomen van de bestendige deputatie in hoever het pedagogisch verantwoord is dat een leraar of iemand van de directie bepaalt wat de leerling moet vervaardigen? Dus dat in feite de noden van een personeelslid van de provincie bepalend zijn voor het takenpakket van hetgeen een leerling tijdens zijn studieloopbaan moet vervaardigen.

Anderzijds wens ik de visie van de bestendige deputatie te toetsen aan bestaande reglementering. In vroegere debatten, of toch op basis van de beslissing van de bestendige deputatie, wordt daarvoor verwezen naar het mozaïekdecreet van 2001. Daarin wordt onder meer gesproken over de mogelijkheid tot vervaardigen van producten zolang dat niet in strijd is met commerciële belangen. Ik citeer letterlijk: "Een inrichtende macht kan handelsactiviteiten verrichten voor zover deze geen daden van koophandel zijn en voor zover ze verenigbaar zijn met haar onderwijsopdracht." Datzelfde mozaïekdecreet stelt ook: "...sponsoring en bedoelde mededingen, de objectiviteit, de geloofwaardigheid, de betrouwbaarheid en de onontvankelijkheid van de scholen niet in het gedrang brengen ..."

Verder is er ook het toezicht, bijvoorbeeld de commissie Zorgvuldig Bestuur die zegt: "Vragen in verband met de toepassing van de beginselen van dit hoofdstuk en klachten in verband met inbreuken dienen ingediend te worden bij de commissie Zorgvuldig Bestuur."

Ik heb ook uitspraken van die commissie erop nageslagen en daarin wordt ook de mogelijkheid tot het vervaardigen van producten voorzien.

Tot daar geen enkel probleem.

Maar wanneer ik kijk naar het reglement dat geldt voor – en ik heb het opgevraagd en gekregen van de dienst Griffie op 10 mei - gesubsidieerde personeelsleden van de provinciale onderwijsinstellingen, lees ik in artikel 11 §1,3: het is personeelsleden verboden rechtstreeks of door een tussenpersoon zelfs buiten hun ambt, doch omwille ervan, giften, geschenken, beloningen of enig ander voordeel aan te nemen. Daar al een eerste koppeling naar het principe waar ik toch meen dat beiden aan elkaar tegengesteld zijn.

Maar ik ga verder, nog steeds in artikel 11, nu §2: personeelsleden mogen de leerlingen geen taken doen uitvoeren voor hen persoonlijk.

Dat staat letterlijk in dat reglement. Zij mogen de leerlingen bijvoorbeeld de aankoop van boeken of andere schoolbenodigdheden niet opleggen zonder de toestemming van de directeur en het advies van de provinciale inspectie en begeleiding onderwijs.

De leerlingen mogen geen taken doen voor hen persoonlijk, dus voor de personeelsleden.

Collega's, ook hier had ik graag de toetsing gehoord aan de visie van de bestendige deputatie.

Stel dat na de beraadslaging hier toch nog steeds dat principe overeind blijft van die mogelijkheid, dan had ik graag vernomen hoe een dergelijk systeem wordt gehanteerd.

Als een bepaalde leerkracht een opdracht geeft, hoe wordt dat geregistreerd?

Ik meen – om misbruiken te voorkomen – dat er toch een systeem moet gehanteerd worden waarbij mooi bijgehouden wordt welke opdrachten er gegeven worden. Wellicht moet daar ook een tijdsbestek worden voor aangerekend aangezien het gaat over een takenpakket bovenop het bestaande takenpakket dat een leerkracht reeds geeft of een leerling moet uitvoeren.

Wat betreft de materialen:

- gaat het over materialen die eigendom zijn van de school?
- hoe zit het daar met de vergoeding?
- gaat het om materialen die eigendom zijn van de opdrachtgever?
- hoe wordt dat gecontroleerd?
- hoe wordt omgegaan met de prestaties? De leerlingen vervaardigen materiaal tijdens de uren, is daar ook een bepaalde vergoeding voor voorzien?

Ik meen dat ik de belangrijkste vragen heb gesteld en ik had dan ook graag vernomen wat de motivatie is om, in het licht van wat ik hier gezegd heb, toch te houden aan de mogelijkheid tot het vervaardigen van producten voor privé-doeleinden.

Dank u.

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

We zijn dit jaar met de commissie Onderwijs naar het Provinciaal Technisch Instituut in Zottegem op bezoek geweest. We hebben daar het atelier bezocht waar men carrosseriewerken doet en men zei ons dat zij wrakken zoeken die zij gratis kunnen verkrijgen om die dan op te lappen.

Pedagogisch gezien is dat niet interessant omdat de jongens weten dat als ze dat voertuig oplappen het nooit meer zal rijden omdat het niet meer kan rijden.

DEBATTEN

Toen hebben we vernomen dat inderdaad privé-personen hun wagen daar kunnen laten herstellen en pedagogisch gezien is dat zeer waardevol, want ze maken iets dat achteraf te zien is in het straatbeeld en dat is belangrijk.

Ik veronderstel dat de vergoeding correct verloopt. Natuurlijk is er altijd een grijze zone die moeilijk af te bakenen is. Ik herinner mij nog heel goed dat de directrice duidelijk gesteld heeft dat dit geen aanleiding kon geven tot misbruiken, maar ik luister met veel belangstelling opnieuw naar de gedeputeerde.

Dank u.

De heer voorzitter

Het was een mooie tussenkomst, Mijnheer De Cuyper.

Ik dacht alweer terug aan de tijd dat ik schepen van Onderwijs in Gent was. Alles is perfect bij teksten geregeld in die scholen. Dat is nogal duidelijk en de gedeputeerde gaat dat nu nog even bevestigen.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Of dat maar "even" zal zijn, is natuurlijk iets anders. Ik neem aan dat ik de tijd krijg om hier uitvoerig op te antwoorden...

De heer voorzitter

U krijgt alle tijd.

De heer gedeputeerde Verleyen

... Ofwel gaan we naar de volgende zitting. Voor mij niet gelaten, liefst zelfs. Anders zal ik wel enige tijd nodig hebben om hierop te antwoorden.

Ik zal eerst antwoorden op de bedenkingen van mijnheer De Cuyper, want anders ga ik dat vergeten omdat het niet als dusdanig was voorzien.

Het is inderdaad zo dat men vaak wrakken probeert te bemachtigen. Maar er zijn ook fabrikanten die bijna splinternieuwe wagens ter beschikking stellen. In Lokeren bijvoorbeeld heeft men recent een nieuwe Volvo gekregen. Ook in Ninove heeft men een bijna nieuwe Volvo gekregen. Het gaat hem dus niet altijd over wrakken.

Wanneer men het over wrakken heeft, bedoelt men wellicht het volgende: de laatstejaarsstudenten carrosserie bijvoorbeeld moeten een eindwerk maken en meestal kopen die knapen een wrak dat als dusdanig wordt beschouwd voor de verzekering. Zij lappen dat op en rijden daar ook mee. Dus ze werken daar praktisch een heel jaar aan, stellen dat helemaal in orde en dat is dan meteen ook hun eerste wagen. In die zin wordt dat vaak de praktijkoefening die ze over een heel jaar uitspreiden.

Om nu naar de hele regelgeving terug te keren, is het wellicht aangewezen kort de evolutie van de regelgeving te schetsen om aldus de bedoeling en de reikwijdte van de productie van goederen en het verlenen van diensten op onze provinciale scholen duidelijk te maken.

Vroeger, en dan bedoel ik vóór het onderwijsdecreet XIII, het fameuze mozaïekdecreet van 13 juli 2001, was de reglementering inzake de geproduceerde goederen en de verleende diensten vervat in een aantal besluiten en omzendbrieven die sinds 1976 waren uitgegaan van de centrale overheid en de Vlaamse Gemeenschap.

De grondslag voor de reglementering werd trouwens reeds gelegd in artikel 41 van de wet van 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, de zogenaamde schoolpactwet, volgens dewelke elke handelsactiviteit in het onderwijs verboden is.

De bedoeling van de sinds 1976 uitgewerkte reglementering – en ook van de huidige – was dan ook een aantal modaliteiten vast te stellen waardoor de vervreemding of de verhuur van goederen en diensten ipso facto niet als handelsactiviteit beschouwd werden. Daardoor konden deze activiteiten niet aanzien worden als oneerlijke concurrentie ten opzichte van privé-ondernemingen die daarmee eventueel konden geconfronteerd worden.

De regelgeving diende door alle gesubsidieerde instellingen strikt te worden toegepast.

Zonder in detail te gaan werd de productie van goederen en het verlenen van diensten afhankelijk gesteld van een aantal voorwaarden:

- het werk moest kunnen worden ingeschakeld in het normale leerplan;
- dit moest onder toezicht van de betrokken leraars gebeuren;
- het mocht geen aanleiding geven tot handelsovereenkomsten die concurrerend zijn met de nijverheid van de streek;
- serieproductie moest zoveel mogelijk vermeden worden.

Dat waren en zijn de vier voorwaarden.

Belangrijk was ook dat er een voorkeursorde werd voorgeschreven van personen waaraan goederen en diensten met een zekere handelswaarde mochten worden verkocht. Op de eerste rij stonden de leerlingen die het voorwerp zelf vervaardigden, op de laatste rij – om zo te spreken – de natuurlijke en rechtspersonen die geen enkele binding met de school hebben. Daartussen zaten alle personeelsleden van de school, van leraars over directie, onderhoudspersoneel, enz. Dus alle personeelsleden waren daar en zijn dus daar als mogelijke beneficianten terug te vinden.

Om klachten vanuit de middenstand te vermijden werd dus getracht de verkoop zoveel mogelijk in de schoolse omgeving te houden. Dus juist aan die mensen te gaan verkopen, aan die mensen diensten te verlenen die met de school verbonden waren en dus aan de leerkracht.

Door het overmatig regulerende karakter ervan stelden deze bepalingen naar verluidt voor het Vlaamse onderwijs in de praktijk nogal eens problemen inzake toepasbaarheid. Omwille van de rechtszekerheid zijn deze bepalingen dan ook, zoals gezegd ook door interpellant, door het onderwijsdecreet XIII-mozaïek van 13 juli 2001 vervangen.

Onder de noemer "zorgvuldig bestuur" worden de volgende thema's in het voornoemde onderwijsdecreet behandeld: oneerlijke concurrentie, politieke propaganda, handelsactiviteiten, sponsoring en reclame, en kosteloosheid van het onderwijs.

In vergelijking met de vroegere reglementering, zoals daarjuist geschetst, definieert de decreetgever niet langer onder welke voorwaarden, aan welke personen en tegen welke prijzen goederen en diensten mogen worden verkocht of verleend.

Men krijgt als het ware de absolute vrijheid.

Artikel V.11 van het decreet bepaalt enkel: "Een inrichtende macht kan handelsactiviteiten verrichten, voor zover deze geen daden van koophandel zijn en voor zover ze verenigbaar zijn met haar onderwijsopdracht."

De scholen krijgen dus met andere woorden een veel grotere vrijheid in de productie van goederen en het verlenen van diensten. Daarbij moeten ze wel binnen zekere klijlijnen blijven:

- de activiteiten mogen niet louter en alleen ter verrijking van de school of het personeel worden uitgevoerd. En ik zie in mijn omgeving dat sommige scholen dat wel eens doen. Ze maken bepaalde dingen en halen daar een bijkomende inkomst van;
- ze moeten rechtstreeks bijdragen tot de realisatie van de onderwijsopdracht. Het moeten praktijkoefeningen zijn die passen in de programma's;
- zoniet, dan moeten ze alleszins een strikt occasioneel karakter hebben;
- de scholen kunnen naar kopers en prijzen toe zelf een billijke en redelijke handelswijze hanteren.

Binnen het provinciaal onderwijs is deze reglementering een tijd toegepast geworden.

In zitting van 16 maart 2006 heeft de bestendige deputatie evenwel een stringentere regelgeving voor haar scholen uitgewerkt om willekeur te voorkomen.

Ik had namelijk vastgesteld dat er verschillen bestonden naargelang de school. We hebben altijd een zeer streng regime gehad. Een reglement dat wij met veel moeite in de verschillende scholen op elkaar hebben afgestemd. Het is niet altijd zo eenvoudig. Bijvoorbeeld twee kappersscholen, de ene in Gent, de andere in Oudenaarde. De tarieven moesten dezelfde zijn voor een permanent, spoeling, verven, enz., ook voor lichaamsverzorging, de verschillende producten die men soms gebruikt. Vandaar dat er verschillen ontstonden en dat ik op een bepaald moment gezegd heb: "Gedaan. We gaan dat streng reglement van vroeger terug invoeren. We gaan de verschillende scholen op elkaar afstemmen."

DEBATTEN

Om te bepalen naar wie de scholen zich kunnen richten voor de productie van goederen en het verlenen van diensten hebben we ons in zekere zin laten inspireren door de oude reglementering. Dit geldt ook voor het idee om naargelang de categorie van de gebruiker een andere prijsvorming te hanteren. Met andere woorden, hoe dichter men bij de school of bij ons onderwijs staat, hoe goedkoper men de productie kan krijgen. Voor leerlingen is het kosteloos als ze het zelf vervaardigen, bijvoorbeeld als het een eindwerk is. Iemand die in een afdeling Meubelmakerij een eetplaats maakt voor zijn moeder doet dat gratis. Hij betaalt het hout dat hij zelf koopt en voor de rest gebeurt dat gratis. Zo kan men tal van voorbeelden geven.

Hoe dan ook, we hebben ook nu getracht om de gebruikers zoveel mogelijk binnen de school te zoeken en niettemin een divers aanbod van oefeningen voor de leerlingen te verzekeren. Door personen zonder een binding met de school uit te sluiten voorkomen we niet alleen een soms moeilijke keuze voor de school van welke opdrachten wel en welke niet, maar op die manier wordt ook de mogelijke wrevel van de plaatselijke middenstand uitgesloten. U weet dat wij geen seriewerk kunnen doen. Als men op een bepaald moment drie keer de vraag krijgt om een bepaald stuk te maken dan gaat dat niet. Men kan dat één keer doen in de loop van een schooljaar, maar geen drie keer hetzelfde.

Ik geef een voorbeeld.

Men kreeg in Eeklo de vraag van een gepensioneerde leerkracht om 18 ramen van hetzelfde type te maken. We hebben tegen die man gezegd dat we er twee willen maken en daarmee basta. Hij is zeer kwaad. Maar hij weet dat hij volgend jaar nog om twee ramen kan komen, enz. Dat dit laatste niet zomaar een loos argument is, getuige bijvoorbeeld een klacht die in 2003 is ingediend bij de commissie Zorgvuldig Bestuur tegen de verkoop van gebak van de afdeling Hotel, Bakkerij en Slagerij van een Vlaamse school.

Ook in die scholen maakt men producten. Die werden nogal eens verkocht. Daar zijn op een bepaald moment klachten over gekomen. Men kan ze dus beter zelf opeten of aan de leerlingen geven want anders krijgt men miserie met de middenstand die zich beconcurrereerd voelt.

Anderzijds moet ook gezegd worden dat voor de afdelingen Haartooi en Schoonheidszorgen beroep moet gedaan worden op buitenschoolse modellen om de noodzakelijke oefeningen aan de leerlingen en cursisten te kunnen garanderen. Een leerling die geen model heeft op het praktijkexamen, kan in dit examen gewoonweg niet slagen, waar ik het zeer moeilijk mee heb.

Ik kan u trouwens ook verzekeren dat het geen sinecure is.

Ik heb mijn eigen vrouw eens met een leerling meegestuurd als model voor lichaamsverzorging. De oefening was eksterogen uitknippen. Om te beginnen moet men zich verplaatsen van thuis – van Dendermonde - naar hier. Dat was ongeveer 35 kilometer. Men krijgt dan een leerlinge die voor een eerste keer de oefening doet. Dat meisje is nerveus, knipt natuurlijk in uw teen. Moeder boos. Achteraf krijgt de leerlinge nog wat tegen haar oor. Enfin, een heel verhaal. Ik kan u zeggen: men betaalt daarvoor, moeder kwaad, in het naar huis rijden rijdt ze nog verloren. Er is dus voor 70 kilometer benzine verreden en als de gedeputeerde thuis komt krijgt hij op zijn kop dat het niet schoon is.

Gelach

Om u maar te zeggen dat men die dingen niet voor het plezier moet doen. Ik geef maar een voorbeeld. Hetzelfde is waar voor haartooi.

Sommige personeelsleden laten daar hun haar knippen. Dat kan. Aan dat van mij kan men niet veel misdoen, maar als een dame haar haar bruinrood wil laten kleuren en ze komt paars buiten, kan ik u zeggen dat ze niet gelukkig is met dat resultaat. En dat gebeurt bij leerlingen nu eenmaal. Men is aan het leren. De eerste keer dat men met die praktijk geconfronteerd wordt studeert men de dingen in en het is al doende dat men leert.

Het is niet gemakkelijk om modellen te vinden.

Ik heb het er zelfs moeilijk mee dat men de kinderen verplicht van modellen te zoeken, want de leerkrachten komen niet. Men moet dan een andere leerling gaan nemen en dan moet men de vriendjes, degene die men het minst graag ziet, op de stoel krijgen om te knippen of te verven.

Dat tussendoor.

De regels in verband met goederen en diensten zijn dus beheerst door een aantal – naar mijn mening – koosjere uitgangspunten.

Het is wel waar dat de bepaling van artikel 11 §2, tweede lid van het personeelsreglement voor gesubsidieerde personeelsleden, waarnaar u in de interpellatie verwijst, voor verwarring kan zorgen.

De personeelsleden mogen de leerlingen inderdaad geen taken doen uitvoeren voor hen persoonlijk, maar dit met uitzondering van de productie van goederen en het verlenen van diensten binnen de lesopdracht en binnen het reglement zoals we het daarstraks hebben gesitueerd. Daarbij wordt immers slechts uitvoering gegeven aan een regelgeving die in overeenstemming is met het reeds genoemde artikel V.12 van het onderwijsdecreet-XIII.

Om de verwarring evenwel weg te werken zal aan de administratie opdracht worden gegeven om een nieuwe ontwerptekst op te maken waarin dit duidelijk wordt bepaald. En we zijn gelukkig dat we mensen hebben die dat willen laten doen, want anders moeten we het allemaal zelf kopen en ik kan u verzekeren dat ze veel minder oefeningen zouden kunnen maken indien het allemaal zelf zou moeten aangekocht worden. Het zou ons alleszins veel meer geld kosten.

Vergeet ook niet dat men leert – ik heb u voorbeelden gegeven – en dat het product dat u krijgt niet het 100% kwalitatief product is dat u normaliter in de handel kunt verkrijgen. In ieder geval zullen we verduidelijken dat dit uitdrukkelijk wel mogelijk is.

Mijnheer Veys, u verwijst in uw interpellatie ook naar de bepaling in het genoemde personeelsreglement volgens welke het verboden is dat personeelsleden rechtstreeks of onrechtstreeks giften, geschenken, beloningen of enig ander voordeel aannemen.

Dit is een bepaling die altijd in de deontologie van de ambtenaar is voorgekomen. En dat heeft niet belet dat in de oude regeling voor productie van goederen en het verlenen van diensten het eigen personeel van de school voorkeur kreeg als afnemer van de goederen en diensten.

De reden daartoe heb ik reeds vernoemd.

Blijkbaar is de regeling die nu geldt voor het provinciaal onderwijs nooit in tegenspraak geacht geweest met het verbod om giften of beloningen te ontvangen. Het verbod moet trouwens gezien worden als een garantie dat personeelsleden op een onbevangen en objectieve wijze hun taak kunnen vervullen.

Er kan moeilijk aangenomen worden dat een personeelslid voor wie een of ander voorwerp wordt vervaardigd daarvoor een tegenprestatie zal moeten doen of in zijn vrijheid van handelen beperkt zal worden.

Het betrokken personeelslid doet enkel een beroep op een bestaande regeling en zijn vraag zal enkel gunstig worden beoordeeld indien de begeleidende leerkrachten of de technisch adviseur oordeelt dat de opdracht pedagogisch verantwoord is en kan ingepast worden in het lessenschema zonder het programma en de vorming van de leerling overhoop te halen.

Er is hier dus geen sprake van een bijzondere gunst, vermits de regeling voor elk personeelslid geldt. Dat brengt me bij uw vraag in welke mate de voorgeschreven regeling in overeenstemming is met de stelling van de bestendige deputatie in haar zitting van 30 oktober 2003 dat personen met een zeker gezag op school hun situatie niet mogen misbruiken om er ongehoord voordeel uit te halen.

In de rand wens ik op te merken dat elke leerkracht een zeker gezag heeft tegenover de leerlingen, die ten slotte de opdracht uitvoeren. Ze zouden dit gezag in elk geval moeten hebben. Ik neem dus aan dat u niet alleen de leden van de directie bedoelt.

Ten gronde is het zo dat er niets ongehoord is aan die regeling. Ik herhaal het: vroeger was het wettelijk zo voorgeschreven.

Er is ten slotte nog uw vraag naar de registratie van dergelijke opdrachten.

Vooreerst moeten in uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 9 januari 1991, houdende de controlemaatregelen inzake aanwending van de werkingstoelagen in het gesubsidieerd onderwijs alle ontvangsten van verkoop, in het journaalboek worden ingeschreven. Dit boek moet worden bijgehouden op de school, en is aan de verificatie van het ministerie onderworpen.

De ontvangen sommen moeten ook worden geregistreerd in de schoolrekening. In dit huis hebben wij de intendantierekening ingevoerd zodanig dat er geen frank in het zwart in een school mag aanwezig zijn. Vanuit deze rekening wordt op geregelde tijdstippen het geld overgemaakt naar de begrotingsrekening van de provincie en het is strikt verboden een andere rekening te hebben binnen de school.

Een paar jaar geleden ben ik eens op zo een rekening gevallen en we hebben daar zeer veel misbaar rond gemaakt hoewel dat toentertijd niet met kwade bedoelingen was gebeurd.

De controle op de intendantierekeningen gebeurt elk jaar door onze dienst 72 en wordt ook gecontroleerd door de Ontvangerij, respectievelijk op het inhoudelijke en het boekhoudkundige, formele vlak.

DEBATTEN

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat daarmee is aangetoond dat de hele regeling waterdicht is voor zover ze dat kan zijn, uiteraard. Wanneer men dus naar de tegenstelling zoekt met het personeelsreglement dan denk ik aan mogelijkheden waarbij een lerares praktijk haarkappen een leerling mee zou nemen naar huis en in haar salon zou doen werken. Dat is duidelijk verboden. Net zoals wanneer iemand die de praktijk Bouw geeft en daarnaast een firma heeft, dat hij een leerling zou meenemen en bij hem stage zou laten doen en die leerling bij hem zou laten werken. Dat zijn de dingen die uitgesloten worden en waarnaar men verwijst in dat reglement, in die wetgeving die ook voor Vlaanderen geldt. Maar dat is niet de bedoeling van wat er in onze regelgeving is ingeschreven.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik denk dat het goed was – en dat is dan het enige waarin ik mijnheer Veys bijtreed in deze materie – dat dit in openbare zitting werd behandeld. Uw antwoord is zeer volledig en zeer grondig. Ik ga er nu vanuit dat de raad voldoende is ingelicht op dit punt.
Mijnheer Veys, ten onrechte protesteert u tegen het verwijzen naar de geheime zitting in verband met Progecov, want de laatste paragraaf van uw vraag verwijst nadrukkelijk naar toestanden waarover u al hebt menen iets te moeten zeggen in een vorige interpellatie.
Ik blijf mijn beslissing daaromtrent handhaven.
De publieke zitting is nu gesloten.

BESLOTEN ZITTING